

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA

DZIAŁANIA W DZIEDZINIE KLIMATU

Dyrekcja B – Europejskie i Międzynarodowe Rynki Uprawnień

Dokument nr 3 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału bezpłatnych
uprawnień w EU ETS po 2012 r.

Wytyczne do zbierania danych

Wersja ostateczna wydana 14.04.2011 r.

CONTENTS

Wstęp.....	4
Status dokumentów z wytycznymi	4
Tło dokumentów z wytycznymi do CIMs	4
Zastosowanie dokumentów z wytycznymi	6
Zakres tego dokumentu.....	6
Dodatkowe wytyczne	6
Odniesienie różnych sekcji do różnych instalacji	7
Parametry ustalane przez Państwa Członkowskie	10
Możliwości dla Państw Członkowskich.....	10
Proces zbierania danych dla prowadzących instalacje.....	13
Proces wypełniania formularza	15
A Ogólne informacje	17
A.I Identyfikacja instalacji.....	17
A.II Informacje dotyczące sprawozdania dotyczącego danych podstawowych	20
A.III Wykaz podinstalacji	22
A.IV Wykaz technicznych powiązań	25
B Strumienie materiałów wsadowych: paliwa i emisje procesowe	27
B.I Wytyczne w sprawie danych dotyczących strumienia materiałów wsadowych.....	27
B.II Paliwa	28
B.III Emisje procesowe	31
C Strumienie materiałów wsadowych: bilanse masy, CEMS, N ₂ O, PFC, przenoszony CO ₂	33
C.I Bilanse masy.....	33
C.II CEMS (systemy ciągłych pomiarów emisji) w odniesieniu do emisji CO ₂	34
C.III Emisje podtlenku azotu (N ₂ O).....	35
C.IV Perfluorowęglowodory (PFC).....	36
C.V CO ₂ przenoszone lub składowane.....	36
D Przypisywanie emisji.....	38
D.I Łączne bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych i pobór energii z paliw	38
D.II Przypisanie emisji do podinstalacji	39
D.III Gazy odlotowe	43
E Dane o poborze energii, mierzalnym ciepłe i energii elektrycznej	46
E.I Pobór energii z paliw.....	46
E.II Mierzalne ciepło.....	49
E.III Energia elektryczna	56
F Dane podinstalacji dotyczące wskaźników emisyjności dla produktów	58
F.I Historyczne poziomy działalności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji	58

G	Dane podinstalacji dotyczące podinstalacji rezerwowych [objętych metodami rezerwowymi – przyp. KASHUE]	63
G.I	Historyczne poziomy aktywności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji	63
H	Szczególne dane dotyczące niektórych wskaźników emisyjności dla produktów .	70
H.I	CWT (produkty rafineryjne)	70
H.II	Wapno	71
H.III	Dolomit kalcynowany.....	71
H.IV	Kraking parowy	72
H.V	CWT (związki aromatyczne)	73
H.VI	Wodór	74
H.VII	Gaz syntezowy	74
H.VIII	Tlenek etylenu / glikole etylenowe.....	75
H.IX	Monomer chlorku winylu (VCM)	75
Załącznik I	Źródła danych.....	77
Załącznik II	Określenie produkcji / zużycia mierzalnego ciepła netto	79

Wstęp

Status dokumentów z wytycznymi

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich i ich Organów, w spójnym wdrożeniu w całej Wspólnocie nowej metodyki przydziału uprawnień w trzecim okresie rozliczeniowym EU ETS (po 2012 r.), ustanowionej Decyzją Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. *w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE (decyzja CIMs [Community-wide Implementing Measures, przyp. KASHUE])* i stworzenia Krajowych Środków Wykonawczych (KŚW).

Wytyczne zawarte w tych dokumentach nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej i nie są prawnie wiążące.

Dokument ten oparty jest o prace wykonane przez konsorcjum konsultantów (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec). Uwzględnia dyskusje w trakcie wielu spotkań nieformalnej Technicznej Grupy Roboczej dotyczącej Benchmarkingu w ETS, pod Grupą Roboczą III Komitetu ds. Zmian Klimatu (CCC), a także komentarze przekazane na piśmie przez strony zainteresowane i ekspertów z Państw Członkowskich (P.Cz.). W dniu 14.04.2011 r. uzgodniono, że ten dokument przedstawia stanowisko Komitetu ds. Zmian Klimatu.

Dokumenty z wytycznymi nie opisują szczegółowo procedur, które P.Cz. wdrożą w celu wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych. Potwierdza się, że podejście do określania granic bilansowych instalacji w zezwoleniach na emisję GC w poszczególnych P.Cz. różni się.

Tło dokumentów z wytycznymi do CIMs

W decyzji CIMs zidentyfikowano szczegółowe zagadnienia, które wymagają dalszych wyjaśnień lub przedstawienia dodatkowych wytycznych. Dokumenty z wytycznymi do CIMs mają za zadanie rozwiązać te problemy w sposób tak jasny i wyraźny, jak to tylko możliwe. Komisja uważa, że niezbędne jest osiągnięcie maksymalnego poziomu harmonizacji wdrożenia metodyki przydziału uprawnień w trzecim okresie rozliczeniowym.

Dokumenty z wytycznymi zostały stworzone by zapewnić spójność interpretacji CIMs, wspierać harmonizację i zabezpieczyć przed możliwymi nadużyciami lub zaburzeniem konkurencji wewnątrz Wspólnoty. Pełna lista tych dokumentów z wytycznymi została przedstawiona poniżej:

- Dokument nr 1 – ogólne wytyczne: ten dokument przedstawia ogólny przegląd procesu przydziału uprawnień i wyjaśnia podstawy metodyki przydziału uprawnień.

- Dokument nr 2 – wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień: ten dokument wyjaśnia jak funkcjonuje metodyka przydziału uprawnień i jej główne cechy.
- Dokument nr 3 – wytyczne do zbierania danych: ten dokument wyjaśnia, które dane powinny zostać przekazane przez prowadzących instalacje do Organów i w jaki sposób powinny być zbierane. Odzwierciedla strukturę szablonu do zbierania danych przygotowanego przez KE.
- Dokument nr 4 – wytyczne do weryfikowania danych w KŚW: ten dokument wyjaśnia proces weryfikacji danych zbieranych dla stworzenia Krajowych Środków Wykonawczych¹.
- Dokument nr 5 – wytyczne do zagadnienia ucieczki emisji: ten dokument przedstawia zagadnienie ucieczki emisji i jej wpływ na obliczanie bezpłatnych przydziałów.
- Dokument nr 6 – wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji: wyjaśnia funkcjonowanie metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień w czasie przepływów ciepła przez granice instalacji.
- Dokument nr 7 – wytyczne dla nowych instalacji i zamknięć instalacji istniejących: ten dokument wyjaśnia zasady przydziału uprawnień dla nowych instalacji i sposób traktowania instalacji zamykanych.
- Dokument nr 8 – wytyczne dla gazów odpadowych i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe: ten dokument wyjaśnia stosowanie metodyki przydziału w przypadku podinstalacji wytwarzających emisje procesowe i w szczególności traktowanie gazów odpadowych.
- Dokument nr 9 – wytyczne sektorowe: ten dokument przedstawia szczegółowe opisy poszczególnych wskaźników emisyjności dla produktów [benchmarków – przyp. KASHUE] i granice podinstalacji objętych tymi wskaźnikami, wymienionymi w CIMs.

Ten zestaw dokumentów w założeniu ma uzupełniać inne dokumenty z wytycznymi wydanymi przez Komisję Europejską w odniesieniu do trzeciego okresu EU ETS, w szczególności:

- Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities), and
- Guidance paper to identify electricity generators

Odniesienia do artykułów w treści tego dokumentu zasadniczo dotyczą zmienionej dyrektywy EU ETS i decyzji CIMs.

¹ Art. 11 dyrektywy 2003/87/WE

Zastosowanie dokumentów z wytycznymi

Dokumenty z wytycznymi zawierają wytyczne do wdrażania nowej metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień w trzecim okresie EU ETS, od 2013 r: Państwa Członkowskie mogą zastosować te wytyczne w procesie zbierania danych zgodnie z zapisami art. 7. CIMs w celu określenia kompletnej listy instalacji i w celu obliczenia bezpłatnych przydziałów uprawnień, które określone będą w Krajowych Środkach Wykonawczych (KŚW), zgodnie z art. 11(1) dyrektywy 2003/87/WE.

Zakres tego dokumentu

Dokument przedstawia zagrożenie ucieczki emisji i jego wpływu na proces określania przydziałów uprawnień.

Dokument zapewnia proste wyjaśnienie zasad [przydziału – przyp. KASHUE] i praktyczne przykłady, które mogą pomóc w rozwiązaniu konkretnych problemów odnoszących się do ustalenia ryzyka narażenia na ucieczkę emisji konkretnych procesów produkcyjnych.

[Jak wynika z treści p-tu 1.4, odnosi się on do innego dokumentu – przyp. KASHUE]

Dodatkowe wytyczne

Oprócz dokumentów z wytycznymi, dodatkowym wsparciem dla władz Państw Członkowskich jest telefoniczny helpdesk i strona internetowa KE, zawierająca listę dokumentów z wytycznymi, często zadawane pytania (FAQ) i przydatne odnośniki, http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking_en.htm.

Cel

Tło zbierania danych

Wszystkie Państwa Członkowskie (P.Cz.) będą musiały przedłożyć Komisji Europejskiej Krajowe Środki Wykonawcze (KŚW) w terminie do 30 września 2011 r. W związku z tym, Właściwe Organy (CA) będą musiały zorganizować proces zbierania danych odnoszących się do każdej instalacji spalania. Szczegółowy porządek chronologiczny zbierania danych będzie określony przez zobowiązania nałożone przez prawo krajowe. W związku z tym, ten porządek chronologiczny może się różnić w poszczególnych Państwach Członkowskich. Jednakże, Krajowe Środki Wykonawcze powinny zostać opracowane zgodnie z zasadami przydziału² w zharmonizowany sposób.

W celu zapewnienia tej harmonizacji, Komisja Europejska opracowała Formularz Zbierania Danych, który jest dostępny we wszystkich oficjalnych językach obowiązujących w UE.

² Decyzja Komisji określająca przejściowe w całej Unii zasady zharmonizowanego darmowego przydziału uprawnień do emisji, zgodnie z artykułem 10a Dyrektywy 2003/87/EC, art. 10(6), dostępnego na stronach z dokumentami, dostępnymi pod adresem http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking_en.htm

W trakcie trwania procesu zbierania danych, prowadzący instalacje będą musieli przedłożyć następujące raporty:

- a. raport odnośnie danych historycznych (bazowych), włączając w to bieżące dane odnoszące się do konkretnej instalacji (korzystając z formularza do zbierania danych przedłożonego przez Właściwy Organ)
- b. raport odnośnie bazowej metodyki przedstawiający w jaki sposób wybrane dane zostały zebrane (KE opracowała odpowiedni formularz)
- c. raport z weryfikacji, dokumentujący, że dane zostały zweryfikowane oraz potwierdzone przez weryfikatora (KE opracowała odpowiedni formularz dla weryfikatorów [w praktyce szablon raportu został zawarty w dokumencie #4 z wytycznymi do weryfikacji, nie zaś w formie osobnego dokumentu – przyp. KASHUE]).

Niektóre ze zbieranych danych mogą być wrażliwe pod względem handlowym: Państwa Członkowskie powinny podjąć środki zapobiegawcze niezbędne do zapewnienia, że jedynie osoby które muszą znać powyższe informacje, będą miały dostęp do poufnych informacji. Państwa Członkowskie muszą również zapewnić, że wszystkie dokumenty, wrażliwe pod względem handlowym, które będą otrzymywane w celach wyliczenia przydziałów, będą wykorzystywane jedynie w tym celu i będą traktowane z najwyższą uwagą w celu chronienia interesów handlowych danych przedsiębiorstw.

Powiązanie z formularzem zbierania danych oraz z innymi dokumentami

W celu ułatwienia wypełniania formularza zbierania danych, ta sekcja Wytycznych odnosi się do struktury samego formularza. Każdy rozdział przedstawia dane, które muszą zostać przekazane, a także tam gdzie jest to konieczne przedstawia wytyczne odnośnie tych danych oraz sposób w jaki sposób powinny one być zebrane. Gdzie jest to istotne, dokument zawiera wytyczne odnośnie korzystania z formularza zbierania danych. Ponadto, gdzie jest to istotne, dokument ten będzie się odnosił do pozostałych dokumentów, włączając w to CIMs, wytyczne dot. monitorowania i raportowania oraz inne dokumenty z wytycznymi.

Wszystkie odniesienia są napisane kursywą.

Odniesienie różnych sekcji do różnych instalacji

Nie wszystkie sekcje tego dokumentu (oraz odpowiednio formularz zbierania danych) odnoszą się do wszystkich instalacji. Tabela 1 pokazuje, które sekcje formularza są właściwe pod kątem charakterystyki instalacji.

Każde Państwo Członkowskie zdecyduje, czy prowadzący instalacje, które nie kwalifikują się do darmowego przydziału, powinni wypełniać formularz, czy też nie ; jeśli zdecydują się na wypełnienie, to należy wypełnić jedynie sekcję I oraz II arkusza A. Prowadzący wszystkich instalacji spełniających warunki do darmowego przydziału muszą wypełnić formularz. Schematyczny obraz sekcji, które należy wypełnić jest

przedstawiony w Tabeli 1 i odpowiednie sekcje są oznaczone krzyżykiem w pierwszej kolumnie tabeli: tabela jest orientacyjna.

Tabela 1: Poszczególne sekcje

Sekcja zarówno w tym dokumencie jak i formularzu zbierania danych		Do wypełnienia przez prowadzących instalacje	Dodatkowo, należy wypełnić odpowiednie części formularza jeżeli analizowana...						Instalacja zużywa jakiegokolwiek gazy odpadowe produkowane poza podinstalacją objętą wskaźnikiem emisyjnym na produkt
			instalacja zawiera jakiegokolwiek podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjnym na produkt	instalacja zawiera jakiegokolwiek podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności na produkt, które wymagają specjalnej metodyki ¹	instalacja zawiera jakiegokolwiek podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe	instalacja zawiera jakiegokolwiek podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Instalacja zawiera jakiegokolwiek podinstalacje wytwarzające emisje procesowe	Ciepło, gazy odpadowe lub CO ₂ są importowane lub eksportowane do innej instalacji lub jednostki.	
A. Dane dotyczące instalacji	I - Dane identyfikacyjne instalacji	X							
	II – Informacje dotyczące sprawozdania dotyczącego danych podstawowych	X							
	III – Wykaz podinstalacji	X							
	IV – Wykaz technicznych powiązań						X		
B. Strumienie materiałów wsadowych: dane dotyczące emisji i energii	I - Wytyczne w sprawie danych dotyczących strumienia materiałów wsadowych		<p>Te sekcje są zasadne, wyłącznie, jeśli któreś z poniższych stwierdzeń jest prawdziwe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Państwa Członkowskie wymagają szczegółowych informacji - Nie istnieją raporty rocznych emisji. <p>- Począwszy od 2013 r. zmieniają się granice instalacji w związku z rozszerzonym zakresem Dyrektywy ETS, co za tym idzie, brakuje zweryfikowanych raportów rocznych emisji</p> <p>Sekcja C.I Wytyczne do danych o strumieniach źródłowych mają na celu pomóc czytelnikowi tego dokumentu lub użytkownikowi formularza zbierania danych ocenić czy te sekcje są zasadne</p>						
	II - Paliwa								
	III – Emisje procesowe								
C. Strumienie materiałów wsadowych: dane dotyczące bilansów masy, ciągłego pomiaru emisji, N ₂ O, PFC i transferu CO ₂	I – Bilanse masy								
	II - CEMS (systemy ciągłych pomiarów emisji) w odniesieniu do emisji CO ₂								
	III – Emisje Podtlenku Azotu (N ₂ O)								
	IV – Perfluorowęglowodory (PFC)								
	V – Przenoszony lub składowany CO ₂								
D. Przypisywanie emisji	I - Łączne bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych i pobór energii z paliw	X							
	II - Przypisywanie emisji do podinstalacji					X ²			
	III – Gazy odlotowe								X
E. Dane dotyczące poboru energii, mierzalnego ciepła i energii elektrycznej	I - Pobór energii z paliw					X			
	II – Mierzalne ciepło			X					
	III – Energia elektryczna								
F. Dane podinstalacji dotyczące wskaźników emisyjności dla produktów	I - Historyczne poziomy działalności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji		X						
G. Dane podinstalacji dotyczące podinstalacji rezerwowych	I – Historyczne poziomy działalności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji			X	X	X			
H. Szczególne dane dotyczące niektórych wskaźników emisyjności dla produktów	Wszystkie podsekcje I do IX			X					

¹ Zobacz nazwy podinstalacji w podsekcji H aby zorientować się, do których produktów odnosi się ta zakładka

² Sekcja D.II.3 jest istotna również gdy operator chce zastosować specjalne zasady dotyczące eksportu ciepła dla prywatnych gospodarstw domowych. (Zob. dokument #6 o przepływach ciepła).

Parametry ustalane przez Państwa Członkowskie³

Ta sekcja jest zasadna wyłącznie dla Państw Członkowskich korzystających z formularza zbierania danych przygotowanego przez KE. Państwa Członkowskie mają następujące możliwości dostosowania formularza do swoich potrzeb. [Przedstawione poniżej opcje są ukryte i nie są widoczne przy wprowadzaniu danych do formularza – przyp. KASHUE.]

Możliwości dla Państw Członkowskich

Obecnie są dwa zestawy parametrów:

a) Określenie żądanego poziomu szczegółowości (wraz z wartościami domyślnymi):

MSconst_RequirePermitInfo	PRAWDA
MSconst_RequireConnectedInstContact	PRAWDA
MSconst_RequireAllYears	FAŁSZ
MSconst_AllowSourceStreamTotals	FAŁSZ
MSconst_AllowInstEmmisionTotals	FAŁSZ
MSconst_RequireDetailedProductionData	PRAWDA
MSconst_RequireDetailesFallBack	PRAWDA
MSconst_RequireFulHeatBalance	PRAWDA

Znaczenie parametrów przedstawiono poniżej.

b) Lista rodzajów paliwa

Krótkie wyjaśnienie sposobu zmiany listy rodzajów paliwa przedstawiono bezpośrednio w formularzu.

3. Szczegóły dotyczące parametró

MSconst_RequirePermitInfo: Jeśli wybrano PRAWDA, cała sekcja A.I.1.g (Informacje dotyczące zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych) jest opcjonalna, tak jak jest to zaznaczone poprzez odpowiednią zmianę koloru. [Uzupełnienie tych instalacji jest konieczne tylko w przypadku instalacji, które będą objęte EU ETS dopiero od 2013 r. – przyp. KASHUE]

MSconst_RequireConnectedInstContact: W sekcji A.IV.b (Dane kontaktowe dla instalacji lub podmiotów powiązanych technicznie) ustawienie domyślne wymusza obowiązkowe wprowadzenie danych kontaktowych tylko wtedy, gdy powiązanie odnosi się do podmiotu nieobjętego ETS. Jednakże, organy właściwe mogą

³ Ta sekcja została opracowana w oparciu o przygotowaną przez UBA notatkę towarzyszącą formularzowi.

zadecydować o wystąpieniu do prowadzących instalacje o przekazanie wszystkich znaczących danych kontaktowych (włączając instalacje ETS) poprzez oznaczenie tego parametru jako PRAWDA.

MSconst RequireAllYears: ustawienie domyślne bazujące na CIMs polega na tym, że prowadzący instalacje wybierając okres bazowy mogą wybrać pomiędzy 2005-2008 lub 2009-2010. Państwa Członkowskie mogą wystąpić o informacje dla obydwu okresów poprzez ustawienie tego parametru jako PRAWDA. Może to być przydatne podczas kontroli wiarygodności dla dłuższych okresów, np. pozyskiwania bardziej realistycznych wartości dla określenia wskaźników wykorzystania zdolności produkcyjnych. Ten parametr odnosi się do wszystkich arkuszy, w których wymagane są dane roczne. W konsekwencji, odpowiednie pola podświetlają się na kolor żółty.

MSconst AllowSourceStreamTotals: Dane o strumieniach materiałów wsadowych (emisje, wkład energetyczny z paliw, materiały wsadowe, itp.) mogą być wpisane szczegółowo w zgodzie z wytycznymi dotyczącymi monitorowania i raportowania (tj. np. dla paliw wielkość zużycia, wartość opałowa, współczynnik emisji, współczynnik utleniania oraz zawartość biomasy), na ich podstawie formularz obliczy emisję i wsad energetyczny.

Można jednak przyjąć, że dla zasad określania przydziału bezpłatnych uprawnień znaczenie mają tylko łączne wielkości emisji i wsadu energetycznego. Państwa Członkowskie mogą zatem zezwolić na uproszczone raportowanie tych danych, ustalając wartość tego parametru na PRAWDA.

MSconst AllowInstEmmisionTotals: Jeśli ten parametr jest oznaczony jako PRAWDA wszystkie pola do wprowadzania danych o strumieniach materiałów wsadowych są pokazane jako opcjonalne, podczas gdy pola w sekcji D.I.2 zmieniają się z „zabronione” na obowiązkowe. Inaczej mówiąc, prowadzący instalacje nie muszą przedkładać danych dla każdego strumienia materiałów wsadowych, ale mogą wpisać jedynie wartości całkowite. Jeśli ten parametr jest ustawiony jako FAŁSZ (domyślnie) raportowanie całości jest dozwolone tylko pod warunkiem, że instalacja już przekazała i zweryfikowała raporty o rocznej emisji.

MSconst RequireDetailedProductionData: Oznaczenie tej opcji jako PRAWDA oznacza, że dla każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjnym na produkt, prowadzący musi wypełnić szczegółowe dane, jeśli dany produkt (grupa produktów) są włączone do jednej definicji wskaźnika (np. różne rodzaje produktów rafineryjnych, chemikaliów, stali czy papieru). Powinno to umożliwić właściwemu organowi zdecydowanie, czy te produkty rzeczywiście podlegają pod definicję tego produktu, oraz że nie następuje podwójne liczenie a także nie ma luk w danych.

MSconst RequireDetailFallback: Podobna do poprzedniej opcji, ale dla podinstalacji objętych metodami rezerwowymi. Dla podinstalacji tego rodzaju jest szczególnie istotne, by podany został powiązany z ich pracą produkt (produkty), musi zostać bowiem przedstawiony jego status narażenia na ryzyko ucieczki emisji.

MScnst RequireFulHeatBalance: Arkusz "E_EnergyFlows" oferuje uproszczone oraz kompleksowe narzędzie kalkulacyjne w celu określenia ilości ciepła dla których określa się przydział uprawnień w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe. Jeśli ustawiony zostanie FAŁSZ, uproszczone narzędzie kalkulacyjne będzie wykorzystane domyślnie, a narzędzie kompleksowe zostanie wykorzystane w przypadku bardziej skomplikowanych sytuacji (to kiedy i jakiego narzędzia należy użyć jest wyjaśnione w formularzu oraz w niniejszym dokumencie). W przypadku ustawienia PRAWDA, prowadzący zawsze musi użyć narzędzie kompleksowego (co w przypadku prostych sytuacji oznacza wyłącznie wpisanie kilku danych).

Proces zbierania danych dla prowadzących instalacje

Ten rozdział przedstawia wytyczne dla operatorów odnośnie kroków, jakie powinny zostać podjęte przed przedłożeniem kompletnego formularza zbierania danych, raportu odnośnie odpowiedniej metodyki oraz raportu z weryfikacji.

Wskazane działanie	Opis
<i>Przed otrzymaniem formularza zbierania danych</i>	
Zapoznać się z zasadami przydziału	Zbieranie danych nie może zostać zakończone, dopóki prowadzący nie będzie wiedział, w jaki sposób zasady przydziału odnoszą się do jego instalacji. Prowadzący instalację powinien zatem zapoznać się z zasadami przydziału uprawnień.
Przewidzieć niezależną weryfikację	Prowadzący powinni zakontraktować weryfikatora zgodnego z zasadami ustalonymi w prawie krajowym, który powinien przestrzegać zasad ustalonych przez organ w celu niezbędnej, niezależnej weryfikacji danych, tak by kompletny formularz zbierania danych oraz odpowiadający mu raport z metodyki mógł zostać zweryfikowany. W szczególności, w odniesieniu do złożonych instalacji zaleca się, aby przewidzieć dwustopniowe podejście do weryfikacji, włączając w to wstępny krok mający na celu wyłącznie sprawdzenie poprawności wyodrębnienia podinstalacji w ramach danej instalacji.
<i>Po otrzymaniu formularza do zbierania danych, przed jego przekazaniem</i>	
Zapoznać się z formularzem zbierania danych oraz zidentyfikować odpowiednie sekcje	Wykonać wstępne oszacowanie dotyczące liczby podinstalacji, sprawdzić, które wskaźniki produktowe mogłyby zostać zastosowane, ...
Zorganizować wewnątrz pracę	Zorganizować pracę tak, aby przedłożenie formularza zbierania danych do organu odbyło się o czasie
Zorganizować spotkania wewnętrzne z odpowiednimi prowadzącymi/ekspertami technicznymi	Prowadzący mogą zorganizować spotkania wewnętrzne z odpowiednimi prowadzącymi/ekspertami technicznymi w celu przedyskutowania dostępności oraz wiarygodności danych. Zebrać źródła zawierające najlepsze dostępne dane.
Zorganizować spotkanie(a) z powiązanymi technologicznie	Jeśli instalacja posiada odpowiednie powiązania technologiczne, zaleca się ujednoczyć dane odnośnie strumieni importowanych i eksportowanych z powiązanych technicznie instalacji

instalacjami (jeśli konieczne)	
Zwróć się o wyjaśnienie, jeśli zajdzie taka potrzeba	Jeśli poszczególne punkty są niejasne, prowadzący powinni zwrócić się do krajowych organów w celu wyjaśnienia.

Proces wypełniania formularza

Pytanie	Odpowiadająca sekcja w formularzu	Odpowiadająca sekcja w Wytycznych
<i>Ustalenie kwalifikacji do darmowego przydziału</i>		
Czy instalacja jest sklasyfikowana jako "wytwórca energii elektrycznej"?	A.II.1	A.II.1
Jeśli tak, to czy produkuje ona ciepło będące podstawą do uzyskania darmowego przydziału	E.III	E.III
<i>Wybór okresu bazowego</i>		
Który okres bazowy został wybrany? (Wybór okresu bazowego może w znacznym stopniu wpłynąć na poziomy aktywności historycznej i w konsekwencji na przydział. Prowadzącym zaleca się zatem ostrożne oszacowanie, który okres bazowy doprowadziłby do otrzymania najwyższego przydziału)	A.II.2	A.II.2
<i>Ustalenie liczby podinstalacji</i>		
Czy jest podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktu?	A.III.1	A.III.1
Czy jest podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple?	A.III.2	A.III.2
Czy jest podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie?	A.III.2	A.III.2
Czy jest podinstalacja wytwarzająca emisję procesową?	A.III.3	A.III.3
Jaki jest status narażenia wytwarzanych produktów na ucieczkę emisji?	A.III	A.III
<i>Ustalenie odpowiednich zmian zdolności produkcyjnych</i>		
Jaka jest początkowa zdolność produkcyjna w podinstalacji?	A.III.3	A.III.3
Czy są znaczące zmiany zdolności produkcyjnej w podinstalacji?	A.III.3	A.III.3
<i>Ustalenie odpowiednich powiązań technologicznych</i>		
Które powiązania techniczne są istotne i w jakim zakresie?	A.IV	A.IV

<i>Ustalenie emisji bezpośrednich oraz strumieni energii</i>		
Jaka jest wielkość emisji bezpośrednich oraz bezpośredniego wsadu w paliwie?	B.II, B.III	B.II, B.III
W jaki sposób emisje bezpośrednie oraz/lub paliwa powinny być przypisane do podinstalacji?	E.I, G.I	E.I, G.I
Jaki jest rozptyw ciepła w instalacji	E.II	E.II
<i>Ustalenie historycznych poziomów aktywności dla wskaźników emisyjności dla produktów</i>		
Jaki jest poziom aktywności odpowiedniego wskaźnika emisyjności dla produktu?	F	A.II, A.III, A.IV, C.II (jeżeli występuje ciągły pomiar), C.III, C.IV, C.V, D.I, D.II, E.III, H
<i>Ustalenie historycznych poziomów aktywności podinstalacji objętych metodami rezerwowymi</i>		
Jaki jest poziom aktywności podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple?	G.I.1-2	A.II, A.III, A.IV, C.II (jeżeli występuje ciągły pomiar), C.V, D.I, D.II, E.II.2, DII
Jaki jest poziom aktywności podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie?	G.I.3-4	A.II, A.III, A.IV, B.II, C.II (jeżeli występuje ciągły pomiar), C.V, D.I, D.II, E.I
Jaki jest poziom aktywności podinstalacji wytwarzających emisje procesowe?	G.I.5-6	A.II, A.III, A.IV, B.III, C.II (jeżeli występuje ciągły pomiar), C.V, D.I, D.II, D.III

A Ogólne informacje

Ta sekcja wyjaśnia w jaki sposób należy przedłożyć dane w celu identyfikacji analizowanej instalacji, w tym jej najważniejszych cech charakterystycznych, w celu ustalenia darmowego przydziału.

A.I Identyfikacja instalacji

Ta sekcja jest obowiązkowa dla wszystkich prowadzących instalacje objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE⁴, albo jeśli są/lub nie są uprawnione do darmowego przydziału (chyba że organ postanowi inaczej).

A.I.1 Informacje ogólne

Prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Nazwa instalacji: jest to nazwa jest wymieniana generalnie w zezwoleniach oraz oficjalnych dokumentach i powinna być zgodna z tą, jaka była poprzednio używana w kontaktach z organami właściwymi (jeśli taka sytuacja wystąpiła);
- b) Państwo Członkowskie, w którym znajduje się instalacja. "Państwo Członkowskie" oznacza tu: Państwo, które jest uczestnikiem EU-ETS, np. EU-27, Islandia, Norwegia oraz Liechtenstein.
- c) Czy instalacja została włączona do EU ETS przed 01.01.2013
- d) Indywidualny identyfikator: jest to najczęściej numer identyfikacyjny używany na użytek NAP II lub jakiegokolwiek inny ID wykorzystywany przez organy właściwe zgodnie z art. 5 oraz 6 Dyrektywy ETS. W przypadku instalacji, które zostaną włączone do EU ETS od 2013 r., prowadzący są zobowiązani do skontaktowania się z organem właściwym w celu otrzymania ID. Organ właściwy musi zapewnić posiadanie unikalny ID, który jest dostępny przed przedkładaniem jakichkolwiek danych do Komisji Europejskiej.
- e) Kod Identyfikacyjny instalacji w rejestrze. Jest to najczęściej liczba naturalna, tj. numer inny niż numer zezwolenia używany w Rejestrze, najczęściej występująca jako ID instalacji. [Tabela z numerami ID z CITL, które powinny zostać wykorzystane w tym miejscu dostępna jest do pobrania pod adresami <http://www.kashue.pl/index.php?page=zbieranie-danych-do-krajowych-srodkow-wykonawczych> ,
<http://www.kobize.pl/index.php?page=zbieranie-danych-do-krajowych-srodkow-wykonawczych> , należy wykorzystać numer z kolumny InstallationNumber – przyp. KASHUE] W przypadku instalacji, które będą włączone do EU ETS dopiero od 2013, taki

⁴ Odniesie się do uwagi w dokumencie #1 z wytycznymi odnośnie ogólnych zasad i podstaw przydziału bezpłatnych uprawnień.

numer może nie być jeszcze dostępny. W tym przypadku wprowadzenie tych danych jest nieobowiązkowe. Prowadzący są zobowiązani do skontaktowania się z organem właściwym lub Administratorem Rejestru w celu uzyskania takiego ID.

- f) Sugerowany unikalny numer identyfikacyjny notyfikowany do Komisji, generowany automatycznie, który należy wykorzystywać w korespondencji z Komisją.
- g) Informacje o zezwoleniu: tutaj prowadzący powinien podać nazwę organu właściwego do wydania zezwolenia dla danej instalacji, numer zezwolenia oraz datę wydania, kiedy instalacja została po raz pierwszy włączona do EU ETS oraz wszystkie zmiany decyzji jeśli miały miejsce. Państwo Członkowskie może uznać te informacje za opcjonalne, jeśli organ właściwy już je posiada.
- h) Data właściwego uruchomienia instalacji. To pole należy wypełnić wyłącznie jeśli instalacja rozpoczęła funkcjonowanie po 01.01.2005.
- i) Jeśli instalacja jest instalacją dotychczas działającą lub nową instalacją. Nową instalacją jest instalacja, która otrzymała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po 30 czerwca 2011 r. Instalacja może być traktowana jako dotychczas działająca, jeśli funkcjonuje przed 30 czerwca 2011 r., jeśli otrzymała lub otrzyma wszystkie niezbędne zezwolenia środowiskowe przed 30 czerwca 2011 r., lub jeśli wypełni wszelkie odpowiednie kryteria zdefiniowane w krajowej legislacji uprawniające do otrzymania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. *Zobacz dokument #7 z wytycznymi dotyczącymi instalacji nowych i zamknąć w celu uzyskania dodatkowych informacji odnośnie instalacji nowych i instalacji dotychczas działających. Zobacz również dokument z wytycznymi nr 2.*
- j) Dane prowadzącego: nazwisko, adres oraz numery telefonów. Prowadzącym jest osoba, która obsługuje oraz kontroluje instalację lub na którą została delegowana decyzyjna władza ekonomiczna nad technicznym funkcjonowaniem urządzenia⁵.
- k) Adres instalacji

A.1.2 Osoby kontaktowe

Prowadzący powinien określić dane kontaktowe osoby/osób odpowiedzialnej/ych za uzupełnienie lub nadzorowanie tego raportu w przypadku gdy potrzebne jest złożenie wyjaśnień lub w celach kontaktowych, W szczególności powinno się przekazać: nazwisko, adres, e-mail oraz numer telefonu.

A.1.3 Weryfikator zajmujący się raportem danych bazowych

Prowadzący powinien wyszczególnić:

⁵ Zgodnie z art. 3(f) [zmienionej dyrektywy ETS – przyp. KASHUE], który definiuje operatora instalacji.

- a) Szczegóły dotyczące firmy weryfikującej, w szczególności: nazwa firmy, adres i państwo
- b) Osoba zajmująca się weryfikacją (lub nadzorująca projekt), w szczególności: nazwisko, adres e-mail, nr telefonu
- c) Informacje odnośnie akredytacji weryfikatora, w szczególności Państwo Członkowskie, w którym ma pozwolenie na prowadzenie działalności oraz numer rejestracyjny wydany przez ciało akredytacyjne. Dostępność tych informacji akredytacyjnych może zależeć od praktyk akredytacyjnych/zezwoleń na weryfikatorów obowiązujących w danym Państwie Administrującym. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie nie korzysta z akredytacji, ale z innego sposobu uznania weryfikatorów, odpowiednie informacje powinny zostać wpisane poniżej, jako dane dotyczące akredytacji.

A.I.4 Dalsze dane dotyczące instalacji

Celem tej sekcji jest dalsze zrozumienie działalności podejmowanych w ramach instalacji, które mogą być wykreślone z EU ETS.

Prowadzący jest zobowiązany wyszczególnić:

- a) Działalności prowadzone w ramach instalacji, tak jak zdefiniowano w Załączniku I Dyrektywy ETS. Jeśli prowadzone są działalności inne niż „spalanie paliw”, to nie trzeba wskazywać działalności „spalanie paliw”/ ta szczególna działalność powinna zostać podana wyłącznie w przypadku, gdy instalacja nie realizuje żadnej innej nowej działalności.
- b) Kod działalności zgodnie z klasyfikacją NACE, w ramach której prowadzący zaraportował wartość dodaną dla celów statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw. W przypadku wątpliwości, prowadzący jest zobowiązany do skontaktowania się z odpowiednim narodowym biurem statystycznym. Dwa kody NACE powinny być określone:
 - o Kod NACE ref 1.1 używany w 2007 r.
 - o Kod NACE ref. 2 używany w 2010 r.
- c) Identyfikator EPRT⁶, opcjonalny i jeśli ma zastosowanie. Ta informacja jest przydatna dla organów właściwych w celu kontroli spójności oraz zaszeregowania źródeł informacji dotyczących środowiska (np. krajowych inwentaryzacji gazów cieplarnianych).
- d) Czy instalacja jest małą instalacją, zgodnie z art. 27(1) Dyrektywy ETS. Zgodnie z Dyrektywą, małymi instalacjami są instalacje, które zaraportowały mniej niż 25 000 ton ekwiwalentu CO₂ oraz, jeśli prowadzą działalności spalania, posiadają nominalną moc cieplną poniżej 35 MW, wyłączając emisje z biomasy, w każdym z lat przed przedłożeniem KŚW. *Wytyczne, w jaki sposób określić całkowity wpływ ciepła w instalacji są dostępne w Załączniku I Dyrektywy ETS oraz dokumencie „Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities)” opublikowanym przez KE 18 marca 2010.*

⁶ EPRT⁶ oznacza Europejski Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń.

- e) Czy instalacja jest szpitalem.

A.II Informacje dotyczące sprawozdania dotyczącego danych podstawowych

A.II.1 Kwalifikacja do przydziału bezpłatnych uprawnień

Celem tej sekcji jest ustalenie, czy instalacja jest uprawniona do przydziału czy nie. *W celu uzyskania dalszych informacji należy odnieść się do rozdziału 3.2 dokumentu #1 z ogólnymi wytycznymi.* Ta sekcja jest obowiązkowa dla wszystkich instalacji, zarówno uprawnionych do darmowego przydziału jak i nie uprawnionych do darmowego przydziału (chyba że właściwy organ określi inaczej).

Prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Czy instalacja jest, zgodnie z art. 3(u) zmienionej Dyrektywy ETS⁷, wytwórcą energii elektrycznej. *Art. 3(u) zmienionej Dyrektywy ETS definiuje wytwórcę energii elektrycznej jako "instalację, która od dnia 1 stycznia 2005 r. włącznie wytwarzała energię elektryczną przeznaczoną do sprzedaży osobom trzecim i w której nie prowadzi się innych działań wymienionych w załączniku I [zmienionej Dyrektywy ETS] niż »spalanie paliw«." .Zobacz „Guidance paper to identify electricity generators” uzgodniony przez KE i Państwa Członkowskie 18 marca 2010 r.*
- b) Czy jest to instalacja do wychwytywania i składowania CO₂ oraz czy jest to miejsce składowania CO₂.
- d) Zdefiniuj, czy instalacja produkuje jakiegokolwiek ciepło.

Jeśli odpowiedź na (a) lub (b) jest pozytywna, a na (d) negatywna, wtedy instalacja nie jest uprawniona do darmowego przydziału. W przypadku instalacji, które nie są uprawnione, reszta tego dokumentu w zasadzie nie musi być wypełniana. Zaleca się jednakże prowadzącemu, aby przedstawił dane wymagane w części E „Dane odnośnie wkładu energetycznego, mierzalnego ciepła oraz energii elektrycznej” aby upewnić się, że status „wytwórcy energii elektrycznej” jest właściwie zdefiniowany.

Jeśli odpowiedź na (a) lub (b) oraz (d) jest pozytywna, instalacja może otrzymać pewną ilość darmowych uprawnień.

Prowadzący powinien następująco:

- e) *Potwierdzić, że instalacja nie jest uprawniona do darmowego przydziału w przypadku gdy odpowiedź na (a) lub (b) jest pozytywna, a na (d) negatywna*

⁷ Instalacje muszą zostać sklasyfikowane jako wytwórcy energii elektrycznej lub nie będące wytwórcami energii elektrycznej. W tym celu powinien zostać wykorzystany dokument „Guidance paper to identify electricity generators” z 18.03.2010 r.

- f) *Potwierdzić, że instalacja jest uprawniona do darmowego przydziału w przypadku negatywnych odpowiedzi na (a) i (b).*
- g) *Potwierdzić, że dane zawarte w tym zbiorze będą wykorzystywane przez organy właściwe w celu określenia darmowego przydziału, zgodnie z artykułem 10 a Dyrektywy EU ETS. Ponadto, te dane będą przekazane do Komisji Europejskiej, jeśli wystąpi ona z takim wnioskiem, w części lub całości w celu nadzorowania krajowych środków wykonawczych zgodnie z Artykułem 11(1) Dyrektywy EU ETS. Wymagana będzie zgoda do przedłożenia kompletnych danych.*

Ważna uwaga

Odpowiedzi na pytania w tej części nie mają wpływu na możliwy darmowy przydział w ramach art. 10c Dyrektywy ETS, który dotyczy przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień dla modernizacji produkcji energii elektrycznej.

A.II.2 Wybranie okresu bazowego

W tej części wybrany jest okres bazowy, zgodnie z wyborem odpowiedzi podanym przez prowadzącego należy wprowadzić poniższe dane.

Prowadzący powinien:

- a) Zaznaczyć wybrany okres bazowy⁸. Tak jak wyjaśniono w art. 7.1. dotyczącym CIMs, prowadzący może wybrać okres bazowy 2005 do 2008 lub 2009 do 2010. Odnosi się to również do instalacji, które funkcjonują sporadycznie, takie jak instalacje pracujące sezonowo, lub instalacje rezerwowe. Wybrany okres bazowy odnosi się do całej instalacji: ten sam okres bazowy będzie brany pod uwagę dla wszystkich podinstalacji zidentyfikowanych w ramach danej instalacji.
- b) Określ lata, w których instalacja funkcjonowała przez co najmniej jeden dzień w danym roku kalendarzowym. Za rok kalendarzowy należy uznać okres pomiędzy 1 stycznia a 31 grudnia tego samego roku. Prosimy zaznaczyć „tak” lub „nie” dla każdego roku, włączając w to również te nie objęte okresem bazowym oznaczonym w punkcie (a). Np. zakładając, że instalacja została uruchomiona w 2006, odpowiedź dla 2005 będzie „nie” oraz odpowiedź dla lat 2006 do 2010 będzie „tak”.
- c) Określ, czy instalacja funkcjonuje wyłącznie sporadycznie. Instalację uznaje się za funkcjonującą wyłącznie sporadycznie, jeśli:
 - Prowadzący może jasno zademonstrować, że instalacja funkcjonuje sporadycznie, w szczególności eksploatowana jest regularnie w stanie

⁸ Instalacje, które rozpoczęły działalność w 2011 r. mogą nie mieć danych potrzebnych do raportowania podczas obydwu okresów bazowych, do których się odnosi 2005-2008 lub 2009-2010. Jednakże, pole dotyczące wyboru okresu bazowego jest obowiązkowe i powinno zostać wypełnione. Następujące oświadczenie w tabeli A.II.2.b oraz tabeli A.II.2.e dotyczące lat, w których instalacja funkcjonowała, następnie wyjaśnia, że żadne dane historyczne nie są dostępne.

- gotowości, jako urządzenie rezerwowe, lub regularnie jest eksploatowane według sezonowego harmonogramu.
- Instalacja posiada wszystkie wymagane zezwolenia (na emisję gazów cieplarnianych lub inne zezwolenia środowiskowe, np. IPPC) wymagane przez krajową legislację.
 - Z technicznego punktu widzenia możliwe jest rozpoczęcie funkcjonowania niezwłocznie. Innymi słowy, nie jest ona uszkodzona, a co za tym idzie nie będąca w stanie funkcjonować.
 - Konserwacja instalacji jest realizowana regularnie.
 - Instalacja musi w oczywisty sposób przekroczyć odpowiednie wartości progowe dotyczące włączenia w ramach zakresu dyrektywy 2003/87/WE⁹
- d) Jeśli prowadzący określi, że instalacja funkcjonuje sporadycznie, to musi przedłożyć organowi właściwemu odpowiednie materiały dowodowe.
- e) Jeśli instalacja funkcjonowała przez mniej niż dwa lata kalendarzowe w wybranym okresie odniesienia, czyli, że rozpoczęła funkcjonowanie „późno” w danym okresie odniesienia, co za tym idzie nie ma wystarczających danych. Jeśli mamy do czynienia z takim przypadkiem, to historyczny poziom aktywności będzie oparty na początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej. *Zobacz część 6.3. Dokumentu #2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.*

W praktyce, historyczne poziomy aktywności będą bazować na latach w wybranym okresie bazowym, podczas którego instalacja funkcjonowała (zobacz (b)), chyba że instalacja nie funkcjonowała w sposób ciągły (zobacz (c)). W takim przypadku wszystkie lata wybranego okresu bazowego będą wzięte pod uwagę, zgodnie z Artykułem 9.8. *W formularzu zbierania danych te lata są automatycznie wyszczególnione w (d).*

A.III Wykaz podinstalacji

Ta część objaśnia, jakie dane powinny zostać przedłożone w celu zidentyfikowania podinstalacji funkcjonujących w ramach danej instalacji. Ta część jest obowiązkowa dla wszystkich instalacji uprawnionych do otrzymania darmowego przydziału. *W celu uzyskania więcej informacji odnośnie kryteriów uprawniających do przydziału bezpłatnych uprawnień, prosimy odnieść się do części II.1 tego dokumentu lub do części 3.2 dokumentu #1 z ogólnymi wytycznymi.*

Więcej szczegółów jak należy wyodrębnić podinstalacje można znaleźć w dokumencie # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.

⁹ Prosimy się odnieść do dokumentu # 1 z ogólnymi wytycznymi, które dają wyjaśnienie odnośnie zakresu działań objętych EU ETS.

A.III.1 Podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktów

Prowadzący powinien wyszczególnić wszystkie podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktów, które są objęte zezwoleniem. Produkty objęte tą samą definicją produktu, zostają zregulowane w tej samej podinstalacji i zostają objęte tym samym wskaźnikiem emisyjności na produkt. W formularzu do zbierania danych prowadzący może wybrać produkty objęte wskaźnikiem z rozwijanego menu. *W celu przejrzania definicji wskaźników emisyjności na produkt oraz granic systemu objętego wskaźnikiem, zobacz Załącznik I CIMs oraz w celu uzyskania dalszych wytycznych odnośnie odpowiedniej definicji produktu, zobacz dokument #9 z wytycznymi sektorowymi¹⁰.*

Prowadzący powinien także ustalić w przypadku każdej podinstalacji czy można ją uznać za zagrożoną znaczącym ryzykiem ucieczki emisji. *W formularzu zbierania danych status narażenia na ucieczkę emisji będzie określony automatycznie na podstawie Decyzji Komisji 2010/2/EU. W przyszłości możliwe są Zmiany tej Decyzji. W celu przejrzania statusów narażenia na ryzyko ucieczki emisji, zobacz Załącznik I CIMs lub dokument #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W dodatku, prowadzący powinien wyszczególnić, czy nastąpiły jakieś znaczące zmiany zdolności produkcyjnej w odniesieniu do podinstalacji pomiędzy 1 stycznia 2005 i 30 czerwca 2011. *Dodatkowe wytyczne dotyczące tego tematu zostały przedstawione w części 6.4 dokumentu # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.* Więcej informacji o zbieraniu danych w przypadku zmian zdolności produkcyjnych zawarto w części B.

A.III.2 Podinstalacje, dla których wprowadzono metody rezerwowe

Prowadzący powinien wyszczególnić, które podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, paliwie bądź podinstalacje wytwarzające emisje procesowe są objęte zezwoleniem na udział w systemie dla danej instalacji. Każda instalacja może posiadać nie więcej niż sześć podinstalacji objętych metodami rezerwowymi. *W celu uzyskania informacji odnośnie maksymalnej liczby sześciu podinstalacji objętych działaniami wspierającymi, zobacz dokument #1 z ogólnymi wytycznymi.*

W dodatku, prowadzący powinien wyszczególnić, czy nastąpiły jakieś znaczące zmiany zdolności produkcyjnej w odniesieniu do podinstalacji pomiędzy 1 stycznia 2005 i 30 czerwca 2011. *Dodatkowe wytyczne dotyczące tego tematu zostały przedstawione w*

¹⁰ Należy zauważyć, że w niektórych przypadkach różne podinstalacje mogą obejmować te same fizyczne urządzenia, na przykład dwa produkty ze wskaźnikami emisyjności mogą być wytwarzane na tej samej linii produkcyjnej. Nie jest to problemem o ile możliwe jest precyzyjne określenie poziomów aktywności dla każdego produktu. Praktyczny przykład zawarto w dokumencie #2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.

części 6.4 dokumentu # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału. Więcej informacji o zbieraniu danych w przypadku zmian zdolności produkcyjnych zawarto w części B.

A.III.3 Dane użyte do określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej

Ta część jest obowiązkowa dla wszystkich instalacji uprawnionych do darmowego przydziału uprawnień bazującego na wskaźniku emisyjności dla produktu. Przedstawione wartości będą służyć KE jako podstawa do obliczenia standardowego wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUF) dla produkcji produktu objętego wskaźnikiem emisyjności, kiedy wszystkie KŚW zostaną przedłożone; SCUF będzie używany jako parametr do określenia przydziału dla nowych instalacji. Podinstalacje, które miały znaczące zmiany w zdolności produkcyjnej nie będą brane pod uwagę przez KE podczas kalkulacji SCUF. *W celu sprawdzenia wytycznych dotyczących wykorzystania SCUF zobacz dokument #7 z wytycznymi dotyczącymi nowych instalacji oraz zamknięć.*

Dla instalacji objętych metodami rezerwowymi, podawanie danych jest obowiązkowe tylko wyłącznie gdy nastąpiła/y jedna lub więcej istotnych zmian zdolności produkcyjnej w okresie 01.01.2005 r. do 30.06.2011 r. *W celu sprawdzenia czy zdolność produkcyjna zmienia się w sposób znaczący, zobacz część 6.4 dokumentu # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.*

Aby określić wstępną zainstalowaną zdolność produkcyjną, okres referencyjny bazuje na latach 2005, 2006, 2007 oraz 2008. Okres referencyjny jest stale przypisany do tych lat i nie powinien być mylony z okresem odniesienia wybieranym przez prowadzących, o którym była mowa w poprzedniej części. *W celu sprawdzenia określenia wstępnej pojemności/wydolności zobacz część 5 dokumentu # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału.*

Prowadzący powinien wyszczególnić dla każdej odpowiadającej podinstalacji:

- a) Jeśli to możliwe, dwie największe miesięczne wielkości produkcji lub aktywności dla lat 2005, 2006, 2007, 2008. Dane miesięczne, które należy podać, to dane o rzeczywistej miesięcznej produkcji, bez dalszych przeliczeń czy znormalizowania podanych wielkości. Oznacza to, że miesięczna wielkość produkcji będzie uwzględniać cykle produkcyjne w instalacji.

Ilość produkcji lub poziomy działalności nie powinny być poprawiane w celu uwzględnienia zmian zdolności produkcyjnej. Dane odnośnie produkcji lub działalności powinny być wyrażone we właściwych jednostkach. Jeśli zgłoszono znaczące zmiany zdolności produkcyjnej podinstalacji, dane o najwyższej miesięcznej produkcji mają być raportowane wyłącznie dla okresu PRZED PIERWSZĄ zmianą zdolności produkcyjnej po 1 stycznia 2005, braną pod uwagę jako datę referencyjną rozpoczęcia zmienionego funkcjonowania. Dzieje się tak dlatego, że ta liczba będzie używana w arkuszu F oraz G jako zdolność

produkcyjna przed zmianą zdolności produkcyjnej. *Formularz zbierania danych automatycznie wymienia podinstalacje z odpowiednimi jednostkami.*

- b) Początkowa zdolność produkcyjna jest wyliczana automatycznie i opiera się na średniej z dwóch produkcji miesięcznych wyszczególnionych pod punktem (a). W przypadku, gdy określenie początkowej zdolności nie jest możliwe, zgodnie z punktem (a), musi nastąpić eksperymentalna weryfikacja zdolności podinstalacji. Procedura ta musi być nadzorowana oraz zatwierdzona przez weryfikatora. *W celu zapoznania się z dalszymi wytycznymi o określeniu zdolności początkowej, zobacz część 5 dokumentu # 2 z wytycznymi dotyczącymi metodyk przydziału. Formularz zbierania danych automatycznie przedstawia zestawienie podinstalacji ze: zdolnościami bazującymi o wkładzie do punktu a, zdolności wykorzystanej, średniej produkcji z 2005-2008 oraz wskaźnikach wykorzystania zdolności¹¹.*

A.IV Wykaz technicznych powiązań

Ta część dotyczy wyłącznie:

- Instalacji, w których mierzalne ciepło, gazy odpadowe lub CO₂ są transferowane do lub z innej instalacji ETS lub podmiotów spoza ETS.
- Instalacji, w których zużywanej jest ciepło wytworzone przez instalację wytwarzającą kwas azotowy, nawet jeśli produkcja kwasu azotowego jest częścią tej samej instalacji.

Dane wymagane w tej części mają w szczególności zapewnić spójność przedłożonych danych oraz uniknięcie podwójnego liczenia oraz pominięcia danych niezbędnych do określenia przydziału. Informacja w tej części będzie istotna ze względu na podejście do przepływów ciepła oraz gazów odpadowych przez granice instalacji. *W celu uzyskania dodatkowych informacji odnośnie tych dwóch kwestii, prosimy się odnieść do dokumentu #6 o przepływach ciepła oraz dokumentu #8 dotyczącego gazów odpadowych.*

Prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Informacje niezbędne do zidentyfikowania powiązań technicznych w instalacji, w szczególności:
- Nazwę instalacji ETS lub podmiotu spoza ETS powiązanego z analizowaną instalacją. *W przypadku, gdy ciepło które zostało wytworzone w procesie produkcji kwasu azotowego, zostaje skonsumowane w obrębie tej samej instalacji, nazwa tej instalacji powinna być przedstawiona w formularzu.*
 - Rodzaj podmiotu: „Instalacja objęta systemem EU ETS”, „Instalacja nieobjęta systemem EU ETS”, „Sieć dystrybucji ciepła”, „Instalacja

¹¹ Wskaźniki wykorzystania zdolności produkcyjnych zostaną użyte przez KE do określenia standardowego wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUF) dla wytwarzania danego produktu objętego wskaźnikiem emisyjności, gdy wszystkie KŚW zostaną przesłane.

produkująca kwas azotowy”. Formularz umożliwia wybór rodzaju podmiotu z listy rozwijanej.

- Rodzaj powiązania, np. czy jest to powiązanie w związku z wymianą mierzalnego ciepła, gazu odpadowego czy przenieszonego CO₂?
 - Rodzaj przepływu, np. czy jest to import czy eksport, wyszczególnić skąd pochodzi przepływ oraz do których podinstalacji jest kierowany/
- b) Dodatkowe informacje odnośnie powiązanych instalacji ETS, w szczególności:
- Numer instalacji w CITL; ID instalacji jest wymagany, jeśli powiązana instalacja jest objęta EU ETS oraz jeśli została już objęta EU ETS przed 30.06.2011 r.
 - (Opcjonalne) Nazwa oraz szczegóły kontaktowe prowadzącego instalację, co ułatwi komunikację.

B Strumienie materiałów wsadowych: paliwa i emisje procesowe

Ta część skupia się na przedstawieniu wytycznych o zbieraniu danych odnośnie spalania paliw oraz emisji procesowych, tak jak jest zdefiniowane w MRG¹². Definicja emisji procesowych w MRG różni się od tej dla celów przydziału, określonej w CIMs. Aby przejrzeć wytyczne odnośnie relewancji tej części oraz raportowania danych, zobacz część B.I .

B.I Wytyczne w sprawie danych dotyczących strumienia materiałów wsadowych

Informacje przedstawione w tej części mają znaczenie dla wszystkich części w rozdziale B i C.

Niektóre Państwa Członkowskie mogą zezwolić prowadzącym na podawanie danych tylko na poziomie całej instalacji w części D.I. W tym przypadku, pozostałe części w tym rozdziale mogą być co do ogółu pomijane. *W formularzu zbierania danych, punkt (a) wskazuje, czy określone Państwo Członkowskie wymaga szczegółowych informacji.*

Prowadzący powinien wyszczególnić czy instalacja już przekazała zweryfikowane roczne raporty o emisji dla konkretnych lat bazowych. Powinno się dokonać tego w punkcie (b) formularza zbierania danych. W tym przypadku prowadzący potrzebuje jedynie przekazać dane łączne dla całej instalacji w części D.I oraz może co do zasady pominąć pozostałe części w tym rozdziale. [Należy w tym miejscu zauważyć, że ze względu na wymaganie przez Polskę szczegółowych danych, przekazanie kompletu informacji jest niezbędne – przyp. KASHUE].

Dodatkowo, prowadzący powinien wyszczególnić czy granice instalacji zostaną zmienione od 2013 r. w związku ze zmianą zakresu Dyrektywy EU ETS, ze względu na dodatkowe działalności, które zostały przedstawione w ramach jej zmiany (Dyrektywa 2009/29/WE). Powinno się dokonać tego w punkcie (c) formularza zbierania danych

Bazując na wymaganiach Państw Członkowskich, dostępność zweryfikowanych raportów rocznych oraz zmiany w granicach instalacji od roku 2013, formularz w polu (d) automatycznie określa, czy prowadzący musi podać szczegółowe dane o emisji.

¹² Wytyczne dotyczące monitorowania i raportowania (The Monitoring and Reporting Guidelines - MRG 2007). Wersja skonsolidowana znajduje się pod adresem: http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V1&T2=2007&T3=589&RechType=RECH_consolidated&Submit=Search

Jeśli w konsekwencji zmiany zakresu Dyrektywy ETS od 2013, zmieniły się granice instalacji, prowadzący jest zawsze zobowiązany do przedłożenia pełnych danych o emisji.

Nawet jeśli prowadzący nie jest zobowiązany do przekazania szczegółowych danych, to dane wymagane w kolejnych podrozdziałach mogą pomóc w wychwyceniu nieregularności oraz w zrozumieniu przepływów masy i energii oraz pochodzenia emisji. Dane mogłyby być używane do wyliczeń, na zasadzie bottom-up, całkowitych emisji gazów cieplarnianych oraz wsadu energetycznego dla instalacji. Te wartości całkowite mogą być porównywane z całkowitymi emisjami oraz wsadem energetycznym dostępnymi innych źródłach. Jakikolwiek odchylenia mogłyby wskazać pominięcie danych lub podwójne liczenie. Generalnie, im bardziej szczegółowe dane zostaną przekazane, tym łatwiejsze jest wyłapanie nieregularności oraz zrozumienie przepływów energetycznych oraz emisyjnych.

W założeniu, prowadzący muszą jedynie przekazać dane dla lat w wybranym okresie bazowym, 2005-2008 lub 2009-2010 (zobacz podrozdział A.II.2). Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać od instalacji przedłożenia danych dla obydwu okresów.

W większości przypadków wymaganymi danymi są wartości roczne. Dane mogą wywodzić się z różnych źródeł danych (zobacz Załącznik I odnośnie jakości danych). Dane powinny być przekazane zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania. Powinno się brać pod uwagę szczegółowe zasad raportowania ustalonych przez Państwa Członkowskie (takie jak szczegółowe współczynniki używane do obliczeń, dodatkowe wytyczne, itd.)

Emisje przekazane w tym arkuszu powinny odpowiadać **całkowitym BEZPOŚREDNIM** emisjom z instalacji, jako że byłyby one raportowane w raporcie rocznym o emisji. Oznacza to, że emisje te mają być podane bez względu na przypisanie ich do podinstalacji. W szczególności mają być podane emisje związane z produkcją energii elektrycznej oraz spalaniem na pochodniach innym niż dla zapewnienia bezpieczeństwa.

B.II Paliwa

Ten podrozdział wyjaśnia w jaki sposób należy podawać zużycie paliwa. Niektóre Państwa Członkowskie mogą zezwolić prowadzącym na raportowanie wartości całkowitych z instalacji tylko w podrozdziale D.I. W tym przypadku, prowadzący nie muszą przedkładać danych objaśnionych w tym podrozdziale. Szczegóły odnośnie zużycia paliwa w instalacji ułatwią jednakże wyłapanie nieregularności oraz zrozumienie przepływów energii, materiałów oraz emisji.

Dla każdego rodzaju paliwa, prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Kategoria paliwa: nazwa paliwa odpowiadająca nazwie wpisanej w Tabeli 4 wytycznych dot. monitorowania i raportowania. Możliwe rodzaje paliw włączają gazy odpadowe wywodzące się na przykład z produkcji koksu, w instalacjach hutniczych, które są następnie wykorzystywane w procesie spalania. *W formularzu zbierania danych wybór kategorii paliw jest ułatwiony poprzez rozwijane menu, zawierające wszystkie możliwe rodzaje paliw.* Państwa Członkowskie mają możliwość zmiany tabeli referencyjne na rozwijalną listę, zgodną z krajowymi przepisami implementującymi wdrażającymi wytyczne dot. monitorowania i raportowania.
- b) Nazwa paliwa: dalsza specyfikacja paliwa jest konieczna, jeśli więcej niż jeden rodzaj paliw objęty jest tą samą kategorią paliw. Na przykład, istnieje wiele rodzajów ciężkich olejów opałowych lub odpadów.
- c) Dane dotyczące zużycia paliwa. Prowadzący powinni wyszczególnić dane opisane poniżej. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie wymagać od operatorów przedłożenia informacji określonych w tym punkcie. W tym przypadku wystarczające jest raportowanie przez prowadzących danych określonych w punkcie (d). *Generalnie, sposób wypełniania danych o emisji z paliw jest wskazany w Załączniku I i części 2.1.1.1 Załącznika II do wytycznych dot. monitorowania i raportowania.*
 - Roczne zużycie paliwa w tonach na rok dla paliw stałych/płynnych lub 1000 Nm³ dla paliw gazowych. *W formularzu do zbierania danych jednostka zużycia paliwa powinna być zaznaczona z dostępnym rozwijalnym menu. Zużycie paliwa powinno być określone zgodnie z MRG, a zwłaszcza z podrozdziałem 5.4 załącznika I.*
 - Wartość opałowa netto (NCV) w GJ na tonę dla paliw stałych/płynnych lub 1000 Nm³ dla paliw gazowych. *W formularzu zbierania danych odpowiednia jednostka NCV jest wybrana automatycznie. NCV określa się niekiedy mianem wartości opałowej. Jest to ilość ciepła uwolnionego podczas spalania paliwa minus energia wymagana do odparowania wody powstałej w trakcie spalania. NCV powinny być określone zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania, a zwłaszcza z podrozdziałem a2 Załącznika II.*
 - Współczynnik emisji wyrażony w tonie ekwiwalentu CO₂ na tonę lub TJ paliwa. W przypadku paliw mieszanych paliwo kopalne-biomasa, czynnik emisji powinien być wyrażony jakby były to paliwa w pełni kopalne. *Jednostkę współczynnika emisji należy wybrać w rozwijalnym menu formularza zbierania danych. Współczynniki emisji powinny być określone zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania, a zwłaszcza z podrozdziałem 5.5 Załącznika I.* Tam, gdzie tylko TJ lub ilości czystej biomasy (w tonach lub Nm³) są dostępne, czynnik emisji równy „0” powinien zostać wpisany w formularzu. Komórka musi zostać wypełniona w celu umożliwienia prawidłowego funkcjonowania formuły w arkuszu roboczym.

- Współczynnik utleniania w %. W trakcie spalania paliwa, nie cały węgiel pierwiastkowy zawarty w nim jest utleniany do postaci CO₂. Niezupełne utlenianie następuje w związku z nieefektywnym prowadzeniem procesu spalania, który pozostawia pewną ilość niespalonego węgla lub częściowo utlenionego jako sadza lub popiół. Nieutleniony lub częściowo utleniony węgiel jest brany pod uwagę poprzez czynnik utleniania, który powinien być wyrażony w procentach [należy przy tym zwrócić szczególną uwagę na to, że w raportach rocznych, współczynnik przyjmuje wartości rzędu 0,97-1, podczas gdy w tym polu należy podać wartość w % -- wpisanie 1 spowoduje, że formularz dokona obliczenia jak gdyby 1% węgla w paliwie został utleniony – przyp. KASHUE]. *Współczynniki utleniania powinny być określone zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania, w szczególności z podrozdziałem 5.6 Załącznika I.*
 - Zawartość biomasy w %. Zawartość biomasy jest zdefiniowana jako ilość węgla w paliwie będącego biomasą. Przykładowo, jeśli jedna tona paliwa przy spalaniu wytwarza 2 tony CO₂, z czego jedna tona powiązana jest z zawartością biomasy w paliwie, należy wpisać 50%. *Zawartość biomasy powinna być określona zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania, w szczególności z podrozdziałem 13.4 Załącznika I.*
 - Emisja z paliw kopalnych oraz biomasy, wyrażona w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok, jest wyliczana automatycznie z powyższych danych zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania, a zwłaszcza z podrozdziałem 5.1 Załącznika I. *Formularz zbierania danych automatycznie wylicza emisje.*
 - Wsąd energetyczny wyrażony w TJ/rok. *Formularz zbierania danych automatycznie przelicza emisje [wsad energetyczny, a nie emisje – przyp. KASHUE] bazując na danych przedstawionych powyżej.*
- d) Sumaryczne wielkości wsadu energetycznego z paliwa oraz emisji. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie wymagać od prowadzących przedstawienia danych wymienionych w punkcie (c). W takim przypadku wystarczy, że prowadzący prześlą dane określone poniżej. *Wszystkie dane powinny być zgodne z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania:*
- Emisje (z paliw kopalnych) wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok,
 - Emisje pochodzące z biomasy, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok,
 - Wsąd energetyczny w paliwie, wyrażony w TJ rocznie.
- e) Dane, które zostaną wykorzystane do określenia łącznych emisji w części C.VIII [D.I – przyp. KASHUE]. Powinny być to dane przedłożone w punkcie (c), jeśli jest to możliwe. W przeciwnym razie powinno się skorzystać z danych przedstawionych w punkcie (d). *Formularz zbierania danych automatycznie dokonuje odpowiedniego wyboru.*

B.III Emisje procesowe

Ten podrozdział wyjaśnia w jaki sposób przekazywać dane o emisjach procesowych. Ten podrozdział odnosi się wyłącznie do instalacji, w których ma miejsce emisja procesowa zgodnie z definicją w wytycznych dot. monitorowania i raportowania:

„emisje pochodzące z procesów technologicznych” oznaczają emisje gazu cieplarnianego inne niż „emisje pochodzące z procesów spalania”, występujące wskutek zarówno zamierzonych, jak i niezamierzonych reakcji między substancjami lub ich przemiany, włącznie z chemiczną lub elektrolityczną redukcją rud metali, termicznym rozkładem substancji oraz tworzeniem substancji przeznaczonych do użytku jako produkty lub surowce; (wytyczne dot. monitorowania i raportowania, Załącznik I.2.2.(b))

Należy zauważyć, że definicja ta nie powinna być mylona z definicją podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe, stworzoną dla potrzeb przydziału bezpłatnych uprawnień, jak określono w art. 3(h) decyzji CIMs. *Definicja omówiona jest w dokumencie #2 z wytycznymi dot. metodyk przydziału oraz dokumencie #8 o gazach odpadowych.*

Niektóre Państwa Członkowskie mogą pozwolić prowadzącym na przekazanie tylko wartości całkowitych dla całej instalacji w podrozdziale D.I. W tym przypadku, prowadzący nie muszą przedkładać danych omówionych w tym podrozdziale. Szczegółowe informacje odnośnie emisji procesowych z instalacji ułatwiłoby jednakże wychwycenie nieregularności oraz zrozumienie przepływu energii, surowców oraz emisji.

Dla każdego źródła emisji procesowej prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Kategorię źródła emisji procesowej: tak kategoria powinna być zgodna z nazwami działalności wymienionymi w Tabeli I Załącznika I wytycznych dot. monitorowania i raportowania.
- b) Nazwa strumienia materiałów wsadowych, w wyniku którego powstają emisje procesowe: jeśli różne surowce lub procesy prowadzą to wzrostu emisji procesowych w ramach tej samej kategorii źródła emisji procesowych (np. poszczególne rodzaje kamienia wapiennego), należy podać dalsze szczegóły odnośnie danego surowca.
- c) Dane odnośnie emisji procesowej. Prowadzący powinni wyszczególnić dane opisane poniżej. Niektóre P.Cz. mogą nie wymagać od prowadzących instalacje przekazywania poniższych informacji. W tej sytuacji, prowadzący może wprowadzić wyłącznie dane w części (d).
 - o Ilość materiału zużytego lub wyprodukowanego w tonach na rok. Należy podać dane dla materiału, który powoduje wzrost emisji procesowych. *Ilość surowca powinna być określona zgodnie z MRG, w szczególności z podrozdziałem 5.4 Załącznika I oraz poszczególnymi podrozdziałami*

- dotyczącymi działalności wymienionych w Tabeli 1 w Załączniku I do MRG.*
- Współczynnik emisji w tonie metrycznej CO₂ na tonę surowca. Współczynnik emisji może być otrzymany z bilansu stechiometrycznego lub być podany przez dostawcę surowca. W przypadku paliw mieszanych, kopalno-biomasowych, czynnik emisji powinien być tak wyrażony, jakby te paliwa były wyłącznie kopalne. *Czynniki emisji powinny być określone zgodnie z MRG, zwłaszcza z podrozdziałem 5.5 Załącznika I oraz poszczególnymi działami dotyczącymi działalności wymienionych w Tabeli 1 Załącznika I do wytycznych dot. monitorowania i raportowania.*
 - Współczynnik konwersji w %. Czynnik konwersji jest pojęciowo zbliżony do czynnika utleniania dla paliw i odpowiada on ilości surowca poddanemu konwersji w emisje gazów cieplarnianych. Czynnik konwersji jest określony w wartościach wyrażonych w procentach. *Czynniki konwersji powinny być określone zgodnie z MRG, w szczególności z podrozdziałem 5.6. Załącznika I a także odpowiednimi działami dotyczącymi działalności wymienionych w Tabeli 1 Załącznika I do wytycznych dot. monitorowania i raportowania.*
 - Zawartość biomasy w %. Zawartość biomasy jest zdefiniowana jako proporcja współczynnika emisji z surowca, który ma związek z biomasą. *Zawartość biomasy powinna być określona zgodnie z MRG, w szczególności z działem 13.4 Załącznika I.*
 - Emisje z paliw kopalnych i biomasy wyrażone w ekwiwalencie tony CO₂ na rok, wyliczone w oparciu o powyższe dane, zgodnie z MRG, w szczególności działem 5.1 Załącznika I. *Formularz zbierania danych automatycznie oblicza emisje.*
- d) Całkowite emisje procesowe. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie wymagać od prowadzących przedłożenia szczegółowych informacji wyszczególnionych w punkcie (c). W takim przypadku wystarczy, że prowadzący prześlą dane wyszczególnione poniżej. *Wszystkie dane powinny być określone zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania:*
- Emisje procesowe pochodzenia kopalnego wyrażone w tonach CO₂ na rok.
 - Emisje procesowe z biomasy wyrażone w tonach CO₂ na rok
- e) Dane używane do określenia całkowitych emisji w dziale C.VIII [D.I – przyp. KASHUE]. Powinny to być dane przedstawione w punkcie (c), jeśli są dostępne. W przeciwnym razie, powinno się skorzystać z danych przedstawionych w punkcie (d). *Formularz zbierania danych automatycznie dokona tego wyboru.*

C Strumienie materiałów wsadowych: bilanse masy, CEMS, N₂O, PFC, przenoszony CO₂

Ta część dokumentu ma na celu zapewnienie wytycznych odnośnie zbierania danych dotyczących bilansów masy, systemów ciągłego monitorowania emisji (CEMS), emisji podtlenku azotu oraz perfluorowęglowodorów oraz przenoszonego CO₂ z innych instalacji niż używane na miejscu (i vice versa). Tak jak w rozdziale B, dane powinny być przedłożone zgodnie z MRG. Powinno się także brać pod uwagę szczegółowe zasady monitorowania w poszczególnych Państwach Członkowskich (takie jak szczegółowe współczynniki używane do obliczeń, dodatkowe wytyczne, itd.). Zobacz rozdział B.I w kwestii wytycznych odnośnie zasadności tego rozdziału i przekazywania danych.

C.I Bilanse masy

Ten dział wyjaśnia w jaki sposób raportować emisję i energię związane z odpowiednimi strumieniami masy. Ten dział odnosi się wyłącznie do instalacji, w których emisje gazów cieplarnianych są oszacowywane w oparciu o bilans masowy, zgodnie z wytycznymi dot. monitorowania i raportowania.

Dla każdego składnika bilansu masy, prowadzący powinien wyszczególnić:

- a) Kategorię składnika bilansu masy. Nie istnieją żadne uprzednio zdefiniowane kategorie: organy właściwe mogą wprowadzić wybór kategorii z listy. Jeżeli organ nie przygotuje takiej listy, prowadzący są proszeni o przedstawienie kategorii, która jasno wskazuje rodzaj przepływu masy (np. złom stalowy czy żużel wielkopieczowy).
- b) Nazwa składnika bilansu masy. Rodzaj przepływu masy może być dalej uszczegółowiony, jeśli zajdzie taka potrzeba, np. poprzez określenie jakości lub źródła surowca.
- c) Dane dotyczące bilansu masy. Prowadzący powinni wyszczególnić dane opisane poniżej. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie wymagać od prowadzących przedstawienia informacji określonej w tym punkcie. W tym przypadku wystarczy, że prowadzący prześlą dane wyszczególnione w punkcie (d).
 - o Ilość materiału zużytego lub wyprodukowanego w tonach na rok. Należy podać zużycie lub produkcję materiału, który powoduje wzrost emisji procesowych. *Ilość surowca powinna być określona zgodnie z MRG, w szczególności z działem 5.4 Załącznika I.* W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania automatycznej formuły, prosimy upewnić się, że strumienie węgla wchodzące do instalacji mają podane wartości dodatnie, podczas gdy strumienie wychodzące mają podane wartości ujemne. Wartości ujemne będą zawsze oznaczone na czerwono. Wartości oznaczone na czerwono nie powinny być zatem interpretowane jako wprowadzenie błędnych danych.

- Wartość opałow netto w GJ na metryczną tonę materiału. Zakładając, że wartość opałow ma znaczenie tylko wtedy, jeżeli przepływ masowy wprowadza energię do procesu: we wszystkich pozostałych przypadkach należy wpisać „0” w celu obliczania emisji. Dla przepływów masy innych niż paliwa, wartość opałow netto może być rozumiana jako zawartość energii w strumieniu masy. *Wartości opałowe powinny być określone zgodnie z MRG.*
 - Zawartość węgla w %. Zawartość węgla jest to udział węgla w masie substancji. *Zawartość węgla powinna być określona zgodnie z MRG.*
 - Zawartość biomasy w %. Zawartość biomasy jest zdefiniowana tutaj jako odsetek węgla w materiale o pochodzeniu z biomasy. *Zawartość biomasy powinna być określona zgodnie z MRG.* Jeśli nie dotyczy, wpisz „0” w odpowiednią komórkę, aby formuła zapisana w arkuszu kalkulacyjnym zadziałała.
 - Emisje pochodzenia kopalnego w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok, obliczone na podstawie powyższych danych, zgodnych z MRG, a w szczególności z działem 5.1 Załącznika I. *Formularz zbierania danych automatycznie wylicza emisje.*
 - Zawartość energii w TJ/rok. *Formularz zbierania danych automatycznie wylicza te emisje bazując na danych wyszczególnionych powyżej.*
- d) Łączne wielkości odnośnie energii i emisji wynikających z bilansu masy. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie zobowiązywać prowadzących do przedkładania szczegółowych informacji określonych w punkcie (c). W tym przypadku wystarczy, że prowadzący prześlą dane określone poniżej. *Wszystkie dane powinny być określone zgodnie z MRG:*
- Emisje pochodzenia kopalnego w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
 - Emisje pochodzące z biomasy w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
 - Wkład energetyczny z przepływów masy wyrażony w TJ na rok
- e) Dane do wykorzystania do określenia łącznych emisji w sekcji C.VIII [D.I – przyp. KASHUE]. Powinny to być dane przedstawione w punkcie (c), jeśli są dostępne. W przeciwnym razie, powinno się skorzystać z danych przedstawionych w punkcie (d). *Formularz zbierania danych automatycznie dokona tego wyboru.*

C.II CEMS (systemy ciągłych pomiarów emisji) w odniesieniu do emisji CO₂

Ten dział wyjaśnia w jaki sposób przekazywać dane z systemów ciągłego monitorowania emisji (CEMS). Ten dział jest obowiązkowy wyłącznie dla instalacji wyposażonych w takie CEMS. Metodę CEMS można zastosować wyłącznie wtedy, jeśli jest ona wyraźnie zatwierdzona przez właściwy organ.

Formularz zbierania danych pozwala prowadzącym wprowadzać informacje do jednego źródła CEMS. W przypadku wielu źródeł obecnych w instalacji, powinno się przedłożyć

zagregowane dane. Jako punkt odniesienia prowadzący powinien wziąć pod uwagę Załącznik II do MRG.

Prowadzący powinni wyszczególnić:

- a) Źródło emisji: nazwę źródła emisji; może to być pojedynczy komin, lub działalność zgodna z Tabelą 1 Załącznika I do MRG;
- b) Dane dotyczące CEMS:
 - o Emisje pochodzenia kopalnego wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
 - o Emisje pochodzące z biomasy wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
 - o Wkład energetyczny wyrażony w TJ na rok

Dla CEMS, MRG wymaga potwierdzenia, że podejmowane są sprawdzające obliczenia oraz dane zastępcze są raportowane dla parametrów niedostępnych z CEMS; te informacje nie powinny być wpisane tu, ale powinny być dołączona od raportu dotyczące metodyki.

C.III Emisje podtlenku azotu (N₂O)

Ten rozdział wyjaśnia w jaki sposób raportować dane związane z emisjami podtlenku azotu (N₂O). Ten dział jest obowiązkowy wyłącznie dla instalacjami z emisjami N₂O, które są objęte EU ETS. *W celu sprawdzenia zestawienia działalności, dla których emisje N₂O są objęte EU ETS w trzecim okresie zobacz Załącznik I zmienionej Dyrektywy ETS. Prowadzący powinien wziąć za punkt odniesienia Załącznik XIII do MRGs.*

Formularz zbierania danych umożliwi prowadzącym wpisanie informacji dla jednego źródła N₂O. W przypadku wielu źródeł obecnych w obrębie jednej instalacji, powinno się przekazać zagregowane dane.

Prowadzący powinni wyszczególnić:

- a) Nazwę źródła emisji; może to być pojedynczy komin, linia produkcyjna lub cała działalność zgodna z Załącznikiem I do Dyrektywy EU ETS;
- b) Dane odnośnie emisji N₂O:
 - o Emisje N₂O w tonach N₂O na rok.
 - o Stosowany współczynnik ocieplenia globalnego: (Global Warming Potential) (tCO₂e / t N₂O) jest standardową wartością (np. 310), więc nie potrzeba wprowadzania żadnych dodatkowych danych.
 - o Emisje wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok. *Formularz zbierania danych automatycznie wylicza emisje poprzez przemnożenie emisji przez GWP.*

C.IV Perfluorowęglowodory (PFC)

Ten dział wyjaśnia, w jaki sposób należy raportować emisję perfluorowęglowodorów (PFC). Ten dział jest obowiązkowy wyłącznie dla instalacji, których emisje PFC są objęte EU ETS. *W celu sprawdzenia zestawienia działalności, dla których emisje PFC są włączone do EU ETS w trzecim okresie zobacz Załącznik I zmienionej Dyrektywy. Jako punkt odniesienia należy wziąć pod uwagę odpowiedni Załącznik MRG.*

Formularz zbierania danych umożliwia prowadzącym wpisanie informacji dla jednego źródła PFC. W przypadku wielu źródeł obecnych w instalacji, powinno się przekazać zagregowane dane.

Prowadzący powinni wyszczególnić:

Dla procesów, w wyniku których następuje emisja perfluorowęglowodorów (PFC), np. produkcja pierwotnego aluminium, powinno się wpisać następujące dane:

- a) Nazwa źródła emisji; może to być pojedynczy komin, linia produkcyjna, lub cała działalność zgodna z Załącznikiem I do Dyrektywy EU ETS;
- b) Stosowana metoda monitorowania: sposób monitorowania, który został zastosowany np. metoda nachylenia lub metoda nadnapięciowa. *Wybór kategorii paliwa [stosowanej metody monitorowania – przyp. KASHUE] jest ułatwiony przez rozwijalne menu formularza zbierania danych.*
- c) Dane o emisji PFC:
 - Produkcja pierwotnego aluminium w tonach na rok
 - Nachylenie wskaźnika emisji (SEF) wyrażone w $(\text{kg CF}_4 / \text{t Al}) / (\text{min/cell-day})$
 - Nad napięcie efektu anodowego na wannę (AEO) oraz średnia wydajność prądowa (CE), wyrażone w mV
 - Współczynnik nad napięcia (OVC) wyrażony w $(\text{kg CF}_4 / (\text{t Al mV}))$
 - Masa frakcji C_2F_6 , wyrażony w tonach C_2F_6 na tonę CF_4
 - Emisje wyrażone w tonach ekwiwalentu CO_2 na rok. *Formularz zbierania danych automatycznie wylicza te emisje.*
- d) Łączne emisje PFC. Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie zobowiązywać prowadzących do przedstawiania informacji określonych w punkcie (c). W tym przypadku wystarczy, że prowadzący prześlą wielkości łączne.
- e) Dane do wykorzystania do określenia łącznych emisji w sekcji C.VIII [D.I – przyp. KASHUE]. Powinny to być dane przedstawione w punkcie (c), jeśli są dostępne. W przeciwnym razie, powinno się skorzystać z danych przedstawionych w punkcie (d). *Formularz zbierania danych automatycznie dokona tego wyboru.*

C.V CO₂ przenoszone lub składowane

Ten rozdział wyjaśnia sposób przekazywania danych związane z przenoszonym CO₂. Jest obowiązkowy wyłącznie dla instalacji, które przenoszą CO₂ do lub z innych instalacji lub podmiotów spoza ETS, w szczególności w przypadku produkcji amoniaku

lub dla potrzeb wychwytywania dwutlenku węgla, transportu lub składowania geologicznego. *Jako punkt odniesienia należy wziąć pod uwagę dział 5.7. Załącznika I do MRG.*

Ten dział nie obejmuje:

- Importu gazów odpadowych: import gazów odpadowych jest uwzględniony w dziale C.I odnośnie paliw.
- Związane go węgla w produktach: (np. w chemikaliach organicznych luzem lub produktach ubocznych z wytwarzania stali).

W odniesieniu do procesów produkcyjnych takich jak wytwarzanie amoniaku i sody oczyszczonej, powinno się założyć, że całe CO₂ powstające w wyniku tych procesów produkcyjnych jest emitowane do atmosfery, bez względu na potencjalne wykorzystanie CO₂ jako wsadu do dalszych procesów chemicznych.

Prowadzący powinien przekazać następujące informacje:

- a) Nazwa strumienia CO₂
- b) Identyfikacja powiązanej instalacji: jest to nazwa instalacji, do/z których CO₂ jest przenoszone (tj. importowane lub eksportowane)
- c) Dane odnośnie przenoszenia lub składowania CO₂: należy wziąć pod uwagę odpowiednie zastrzeżenia w MRG. *W formularzu zbierania danych można przekazać następujące dane dotyczące przenoszenia CO₂:*
 - Ilość CO₂ pochodzenia kopalnego, który jest przenoszony lub składowany, w tonach CO₂ na rok
 - Ilość CO₂ pochodzącego z biomasy, który jest przenoszony lub składowany, w tonach CO₂ na rok
 - Zawartość energii w TJ na rok substancji przenoszonej lub składowanej (np. eksport gazów odpadowych). Ma to znaczenie tylko jeśli CO₂ jest transferowany jako gaz, który ma jakąś zawartość energii.

D Przypisywanie emisji

Celem tego rozdziału jest przegląd źródeł emisji z instalacji. Ten dział jest obowiązkowy dla wszystkich instalacji, które są uprawnione do przydziału bezpłatnych uprawnień.

Jeśli nie określono inaczej, prowadzący powinni przekazać dane dla lat z wybranego kresu bazowego, 2005-2008 albo 2009-2010 (zobacz dział A.II.2). Państwa Członkowskie mogą jednak wymagać danych dla obydwu okresów bazowych.

W większości przypadków, wymaganymi danymi są wielkości roczne. Dane mogą pochodzić z szeregu różnych źródeł danych (zobacz Załącznik I o jakości danych).

Emisje powiązane z przenoszonym lub składowanym CO₂ muszą oczywiście być odjęte od ilości przypisywanych do kolejnych podinstalacji.

D.I Łączne bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych i pobór energii z paliw

Ten dział wyjaśnia, w jaki sposób należy przekazywać całkowite bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych oraz wsad energetyczny z paliw. Całkowite emisje GC oraz wsad energetyczny z paliw są konieczne przy określaniu przydziału bezpłatnych uprawnień.

Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie zobowiązywać prowadzących do przedkładania szczegółowych informacji określonych w sekcjach B i C. W tym przypadku wystarczy, że prowadzący zaraportują dane określone w tym dziale.

Prowadzący powinni wyszczególnić dane wymienione poniżej. Dane powinny być sprawdzone lub wyliczone na podstawie danych przedstawionych w sekcjach B i C. *W przypadku, gdy prowadzący użyją formularza zbierania danych, przedłożenie tych danych może nie być potrzebne. W celu przejrzania dalszych wytycznych odnośnie użycia formularza zbierania danych, należy odwołać się do ostatniej części tego rozdziału.*

- Łączne emisje CO₂ w tonach CO₂ na rok
- Łączne emisje CO₂ pochodzące z biomasy, w tonach CO₂ na rok
- Łączne emisje N₂O w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
- Łączne emisje PFC w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok
- Łączne wielkość emisji bezpośrednich gazów cieplarnianych w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok. Jest to suma emisji wyszczególnionych powyżej
- Całkowity pobór energii z paliw w TJ na rok. Oczywiście ta wartość powinna brać odnosić się do całkowitego wsadu energetycznego netto, jeśli jakkolwiek ze strumieni źródłowych z instalacji jest szacowany na podstawie balansu masy.

Wytyczne odnośnie używania formularza zbierania:

- Część D.1.1: W tej sekcji formularz zbierania danych automatycznie oblicza wymienione powyżej z danych z poprzednich sekcji
- Część D.1.2: Niektóre Państwa Członkowskie mogą nie zobowiązywać prowadzących do przedstawienia szczegółowych informacji w częściach B i C. W takim przypadku wystarczy zaraportowanie przez prowadzących danych w tym dziale. Jeśli prowadzący przekazali dane w części B i C, zachęca się do przekazania w tej części danych łącznych aby umożliwić sprawdzenie odnośnie pominięć lub podwójnego liczenia.
- Część D.1.3: W tej sekcji formularz zbierania danych automatycznie wybierze dane mające być użyte w arkuszach "E_EnergyFlows". Będą to dane przedłożone w części D.1.2, jeśli są dostępne. W przeciwnym razie będą użyte dane obliczone w części D.1.1.

D.II Przypisanie emisji do podinstalacji

W celu dokonania przydziału, prowadzący są zobowiązani do przypisania emisji do jednej lub więcej podinstalacji. Ta część jest obowiązkowa dla instalacji które są uprawnione do darmowego przydziału.

D.II.1 Całkowite emisje na poziomie instalacji

Całkowita ilość emisji na poziomie instalacji, taka jak przedstawiono w części D.I, musi być przypisana do różnych podinstalacji. *Emisje te są w formularzu zbierania danych automatycznie kopiowane z arkusza 'C.SourceStreams', w związku z czym odpowiednie informacje są łatwo dostępne.*

D.II.2 Przypisanie emisji do podinstalacji

Ta część umożliwia przypisanie emisji do różnych podinstalacji. Bazując na wyborze określonym w komórce I58 można wpisywać procenty lub wartości całkowite. Ta część jest obowiązkowa.

Przydział bezpłatnych dla podinstalacji wytwarzających emisje procesowe opiera się bezpośrednio na emisjach przypisanych do niej w tej części: Odpowiednie komórki są wytłuszczone. Emisje są przypisane do innych źródeł w celu określenia łącznej wielkości emisji spełniającej warunki do przydziału bezpłatnych uprawnień w obrębie EU ETS oraz w celu kontroli zgodności.

Prowadzący powinien wskazać procentowe lub bezwzględne wielkości emisji wymienionych poniżej. Całość powinna być zsumowana do 100%. Procentowe oraz bezwzględne wartości powinny być odniesione do ton ekwiwalentu CO₂. *W celu zapoznania się z dalszymi wytycznymi odnośnie formularza zbierania danych, zobacz informacje zwarte na końcu tej części:*

- Emisje bezpośrednio z instalacji w granicach wskaźników emisyjności dla produktu. *W celu głębszego zapoznania się z wytycznymi odnośnie systemu granic wskaźników emisyjnych na produkt, należy odwołać się do dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.* Te emisje zawierają:
 - Emisje bezpośrednio ze spalania paliw zużytych podczas procesu produkcyjnego w instalacji objętej wskaźnikami emisyjności dla produktu.
 - Emisje bezpośrednio z wytwarzania mierzalnego ciepła zużytego do procesów w instalacjach znajdujących się w granicach wskaźnika emisyjności dla produktu. Należy zauważyć, że ponieważ rozważa się tu jedynie emisje z danej instalacji, emisje związane z produkcją importowanego ciepła nie powinny być brane pod uwagę. *W celu uzyskania informacji, w jaki sposób określa się emisje związane z produkcją ciepła z jednostki CHP, zobacz część 2.2 dokumentu #6 z wytycznymi odnośnie przepływów ciepła.*
 - Emisje procesowe, zgodnie z definicją określoną w MRG, powstałe w granicach poszczególnych produktów objętych wskaźnikiem emisyjnym¹³.

- Emisje będące skutkiem produkcji mierzalnego ciepła, które nie jest zużywane wewnątrz granic podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu, istniejących w ramach danej instalacji. Nie powinny one uwzględniać emisji odnoszących się do wytwarzania na miejscu energii elektrycznej. Należy zauważyć, że ponieważ rozważa się tu jedynie emisje z danej instalacji, emisje związane z produkcją importowanego ciepła nie powinny być brane pod uwagę. *W związku z tym, że ciepło importowane nie jest tu rozważane, emisje w tym punkcie mogą nie zgadzać się w całości z emisjami związanymi z podinstalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. W celu uzyskania informacji, w jaki sposób określa się emisje związane z produkcją ciepła z jednostki CHP, zobacz część 2.2 dokumentu #6 z wytycznymi odnośnie przepływów ciepła.*

- Emisje ze spalania paliw wykorzystywanych w instalacji w procesach produkcyjnych nie objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów. Te emisje

¹³ Najistotniejsze jest, aby nie mylić emisji procesowych, według definicji określonej w MRG z podinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe, zdefiniowane do celów określenia przydziału. Np. emisje będące skutkiem oczyszczania gazów odlotowych są „emisjami procesowymi” zgodnie z Załącznikiem II do MRG, ale nie spełniają warunków do przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 3 h Decyzji. W związku z tym, emisje z oczyszczania gazu spalinowego są raportowane w arkuszu „B_SourceStreams”, zgodnie z postanowieniami Załącznika II (2.1.2) MRG, ale muszą być częścią „pozostałe emisje (niepełniające kryteriów)” w arkuszu „D_Emissions” w formularzu zbierania danych i nie powinny być związane z podinstalacjami objętymi emisjami procesowymi. W celu uzyskania dalszych wyjaśnień, prosimy się odnieść do wytycznych #2, w szczególności do tabeli 2.

powiązane są z instalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjnym na paliwo. Emisje te nie uwzględniają emisji powstałych wskutek wytwarzania mierzalnego ciepła i energii elektrycznej.

- Emisje związane z podinstalacją wytwarzającą emisję procesową uznaną za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji. *W celu uzyskania dalszych informacji odnośnie ucieczki emisji zobacz dokument #5 z wytycznymi odnośnie ucieczki emisji.*
 - W sytuacji, gdy w instalacji nie są wytwarzane gazy odpadowe, te emisje są równoznaczne z emisjami procesowymi, zgodnie z definicją emisji procesowych w Artykule 3 (h) CIMs. *W celu zapoznania się z definicją gazów odpadowych, zobacz dokument #8 z wytycznymi.* Należy zauważyć, że jest to inna definicja od podanej w MRG.
 - Ta wielkość powinna się zwiększać w przypadku zużycia gazów odpadowych wytwarzanych poza obrębem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu. Ten temat jest omawiany bardziej szczegółowo dalej w tej części.
- Emisje związane z podinstalacją wytwarzającą emisję procesową nie uznaną za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji. W celu uzyskania dodatkowego wyjaśnienia, zobacz poprzednią pozycję.
- Pozostałe emisje nie spełniające kryteriów do przydziału bezpłatnych uprawnień. Są to emisje związane z produkcją energii elektrycznej lub spalaniem na pochodniach (wyjąwszy spalanie na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa) oraz pozostałe emisje, które nie spełniają kryteriów. *W celu dalszego zapoznania się z wytycznymi odnośnie rozróżnienia pomiędzy spalaniem na pochodniach dla celów bezpieczeństwa i pozostałym, zobacz dokument #8.* Należy zauważyć, że definicja ta jest inna od podanej w MRG.

Ciepło może być wytwarzane zarówno w celu zużycia w podinstalacjach objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, jak i poza podinstalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjności dla produktów (np. eksport ciepła, zużycie w procesach produkcyjnych nie objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, wytwarzanie energii elektrycznej). W takim przypadku udział emisji odnoszącej się do wytwarzania ciepła w łącznej emisji powinien zostać przypisany do różnych źródeł (zobacz powyżej informacje o innych źródłach)

Proces produkcyjny może być związany z wytwarzaniem zarówno produktów objętych przez wskaźnik emisyjności dla produktu, jak i produkty nie posiadających wskaźnika emisyjności emisyjny dla produktu. W takim przypadku odpowiednie udziały całkowitej emisji związanej z tym procesem produkcyjnym powinny być przypisane do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, jak i produkcji ciepła i

pozostałego paliwa wykorzystywanego na zewnątrz podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów. To przypisanie powinno być dokonane w oparciu o rozsądne założenia (takie jak dzielenie czasu pracy linii produkcyjnej lub wielkości produkcji powiązanych z konkretnym wsadem paliwowym odnoszącym się do różnych produktów i różnych współczynników emisji dla danego paliwa). Prowadzący powinien oddzielnie rozważyć przypisanie emisji związanych z mierzalnym ciepłem oraz emisji pochodzącymi z bezpośredniego zużycia paliwa. Suma tych emisji, przypisanych do różnych źródeł, powinna być równa emisjom łącznym, zarówno na poziomie instalacji, jaki na poziomie danego procesu produkcyjnego. Prowadzący powinien przekazać dane tak szczegółowo, jak nastąpiło przypisanie odpowiedniej emisji. W przypadku niepewności, przypisanie powinno odbywać się tak, że więcej emisji zostanie przypisanych do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu. Ogólnie, przypisanie emisji opisane w tej części powinno być spójne z przypisaniem wkładu paliwa do różnych celów, jak omówiono w części E.I.1 (tylko jeśli ta część odnosi się do rozważanej instalacji).

Podczas obliczania emisji przypisanej do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu, do wytwarzania ciepła a także do zużycia paliwa w procesach poza granicami podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, emisje ze spalania gazów odpadowych zasługują na specjalną uwagę. Dla gazów odpadowych wytwarzanych poza granicami podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, łączna wielkość emisji ze spalania gazów odpadowych jest z jednej strony rozprowadzana na podinstalacje wytwarzające emisje procesowe a z drugiej strony na procesy produkcyjne wykorzystujące (spalające) gazy odpadowe. Ilość przypisana do podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe jest obliczana w części D.II.j [D.III.j – przyp. KASHUE]. Ilość przypisana do procesów produkcyjnych wykorzystujących gazy odpadowe jest obliczana w części D.III.i. Ta ostatnia wielkość powinna być przypisana do poszczególnych procesów produkcyjnych zużywających gazy odpadowe na ich udziału w zużyciu. Zatem, jeśli 50% gazów odpadowych jest wykorzystywanych w procesie produkcji przypisanym do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjnym dla produktu oraz 50% przez proces produkcji nie objęty podinstalacją objętą wskaźnikiem emisyjności dla produktu, wtedy podział emisji z tych procesów wynosi 50/50.

Prowadzący powinien w formularzu zbierania danych

- a) Wybrać metodę przypisania emisji do podinstalacji (a), wartości bezwzględne lub procesowe. Wybór będzie automatycznie wpisany w części (b), gdzie dokonuje się przypisania emisji.*
- b) Rozdzielić emisję na poszczególne podinstalacje. Emisje nie spełniające kryteriów do darmowego przydziału są automatycznie obliczane jako różnica pomiędzy emisjami całkowitymi z podinstalacji oraz emisjami całkowitymi z instalacji.*
- c) W celach kontrolnych, dane wejściowe są wyświetlane także w jednostkach nie wybranych w polu (a).*

D.II.3 Emisje pochodzące z prywatnych gospodarstw domowych

Ta część wyjaśnia, w jaki sposób przekazywać dane o emisji związanej z eksportem ciepła do prywatnych gospodarstw domowych. Emisje związane z eksportem ciepła do prywatnych gospodarstw domowych muszą być określone wprost w przypadku, gdy prowadzący chce wystąpić o zastosowanie specjalnej metody określenia przydziału, zgodnie z art. 10.3 CIMs. *W celu uzyskania więcej informacji odnośnie definicji prywatnych gospodarstw domowych oraz przydziału w przypadku eksportu ciepła do prywatnych gospodarstw domowych, należy odnieść się do części 3.3. dokumentu #6 z wytycznymi odnośnie przepływów ciepła.*

Prowadzący muszą wyszczególnić roczne emisje bezpośrednie, które są powiązane z produkcją ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych, w przypadku gdy chcą oni wystąpić o zastosowanie specjalnej metody określenia przydziału. Dane powinny być przedłożone dla lat 2005-2008, nawet jeśli wybranym okresem odniesienia są lata 2009-2010: Zależnie od metody wprowadzania danych określonej w części II.2, prowadzący powinien wskazać albo procentowe udziały albo bezwzględne wielkości emisji. Całość powinna się sumować do 100%. Zarówno procentowe udziały jak i wielkości bezwzględne powinny odnosić się do ton ekwiwalentu CO₂.

W instalacjach wytwarzających ciepło i energię elektryczną w skojarzeniu (CHP), emisje związane z produkcją energii elektrycznej nie spełniają kryteriów bezpłatnego przydziału i w związku z tym muszą być wykluczone z tego udziału. *W celu uzyskania dodatkowych informacji odnośnie obliczenia emisji związanych z produkcją ciepła dla prywatnych gospodarstw domowych w przypadku instalacji CHP, należy odnieść się do części 3.3 dokumentu #6 z wytycznymi odnośnie przepływów ciepła.*

Prowadzący powinni sprawdzić, że emisje przypisane do produkcji ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych są nie większe niż emisje związane z produkcją mierzalnego ciepła, które nie jest zużywane w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, funkcjonujących w ramach danej instalacji. (zobacz część D.I.2 [D.II.2 – przyp. KASHUE], druga kropka)

D.III Gazy odlotowe

Celem tej części jest pomoc prowadzącym w wyliczeniu emisji, które powinny być przypisane do podinstalacji wytwarzających emisje procesowe w przypadku wytwarzania gazów odpadowych **poza granicami wskaźnika emisyjnego na produkt**. Ta część odnosi się wyłącznie do instalacji, które **konsumują** takie gazy odpadowe. Nie ma znaczenia, czy te gazy odpadowe zostały wytworzone w tej samej instalacji ETS, która zużywa gazy odpadowe. *W celu sprawdzenia definicji procesów produkcyjnych, które wytwarzają gazy odpadowe poza granicami wskaźnika emisyjności dla produktu, zobacz część 2 dokumentu #8 odnośnie gazów odpadowych.*

Zgodnie z definicją przedstawioną w Artykule 3 (h), spalone gazy odpadowe uważa się za emisje procesowe, jeśli są produkowane poza granicami wskaźnika emisyjności dla produktu, tylko w zakresie przekraczającym poza emisje ze spalania takich ilości gazu ziemnego, który dostarczyłby tę samą ilość dającej się technicznie wykorzystać energii. *Dalsze informacje odnośnie produkcji i konsumpcji gazów odpadowych są dostępne w dokumencie #8 odnośnie gazów odpadowych.*

Prowadzący powinien wyszczególnić następujące dane oddzielnie dla podinstalacji wytwarzających emisje procesowe uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji i podinstalacji nie narażonych na ucieczkę emisji. W związku z tym, że obydwa typy podinstalacji mogą być brane pod uwagę w ramach jednej instalacji, oraz z tym, że mogą wystąpić różne gazy odpadowe, w formularzu zbierania danych istnieje podwójne „narzędzie gazu odpadowego”. Dane dla dwóch podinstalacji powinny łącznie sumować się do łącznej wielkości dla całej instalacji. *W komórce a) formularz zbierania danych wymaga od prowadzącego wyszczególnienia rodzaju rozważanej podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe (narażonej lub nie narażonej na ryzyko ucieczki emisji) oraz w komórce b) potwierdzenia, że instalacja zużywa gazy odpadowe. W celu sprawdzenia historycznego poziomu aktywności dla podinstalacji wytwarzających emisje historyczne, należy odwołać się do części 4.2 dokumentu #8 z wytycznymi odnośnie gazów odpadowych.*

- c) Typ gazu odlotowego. Prowadzący powinien opisać gaz odpadowy oraz proces, w którym jest on wytwarzany, np. opis może zawierać proces produkcyjny, z którego gaz odpadowy pochodzi, skład gazu (np. zawartość CO, CO₂, NO_x, SO₂, itd.) lub opis, gdzie został efektywnie spalony. W przypadku wystąpienia kilku strumieni gazów odpadowych, prowadzący powinien przedstawić dane dla różnych strumieni oddzielnie. *Przy korzystaniu z formularza zbierania danych, prowadzący powinien przedstawić osobne pliki, w których ta część jest wypełniana dla różnych źródeł. Pozostała część pliku może pozostać pusta.*
- d) Emisje procesowe w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok w instalacji bez uwzględnienia gazów odpadowych, plus emisje wynikające z wykorzystywania gazów odpadowych do celów innych niż spalanie na pochodniach, przy uwzględnieniu odpowiedniego statusu narażenia na ucieczkę emisji. Definicja emisji procesowych się w definicji zgodnie z Artykułem 3(h) CIMs, a nie zgodnie z MRG. *Zobacz dokument #8 z wytycznymi odnośnie gazów odpadowych w celu sprawdzenia definicji emisji procesowych z gazów odpadowych. Należy zauważyć, że ta definicja jest inna od podanej w MRG.*
- e) Emisje ze spalania gazów odpadowych w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok dla innych potrzeb niż spalanie na pochodniach, biorąc pod uwagę odpowiedni status ryzyka ucieczki emisji. To pole jest opcjonalne i przewidziane dla kontroli krzyżowej.
- f) Zużycie gazów odpadowych (w tysiącach Nm³/rok lub t/rok) produkowanych poza instalacjami objętymi wskaźnikami emisyjności dla produktów, spalanych dla innych celów niż spalanie na pochodniach, biorąc pod uwagę odpowiedni status narażenia na ryzyko ucieczki emisji. *Formularz zbierania danych ułatwia*

wybór jednostki poprzez rozwijalne menu. Nie ma znaczenia, czy gazy odpadowe produkowane w tej samej instalacji EST, która zużywa gazy odpadowe.

- g) Wartość opałowa netto zużytego gazu odpadowego. Wartość opałowa netto jest to ilość ciepła uwolnionego podczas spalania paliwa, minus energia wymagana do odparowania wody, wytworzonej podczas spalania. Wartości opałowe powinny być określone zgodnie z MRG, w szczególności z częścią a2 Załącznika II. Wartości opałowe powinny być wyrażone w GJ/1000 Nm³ lub GJ/t, w zależności do jednostki wybranej w komórce d). Formularz zbierania danych automatycznie wybiera właściwą jednostkę na podstawie wyboru w komórce d).
- h) Referencyjne wydajności [sprawności – przyp. KASHUE] w %. W celu zapoznania się ze sprawnościami referencyjnymi, zobacz część 4.2 dokumentu #8 z wytycznymi odnośnie gazów odpadowych.
- i) Emisje w tonach ekwiwalentu CO₂ na rok, które mają zostać odjęte od wielkości określonej w e) w celu otrzymania emisji procesowych związanych z podinstalacją wytwarzającą emisje procesowe.
- j) Emisje procesowe związane z zużytym gazem odpadowym, w tonach metrycznych CO₂ na rok. Ta ilość jest zdefiniowana jako różnica pomiędzy emisjami określonymi w ramach e) oraz i). Formularz zbierania danych automatycznie dokonuje obliczeń.

E Dane o poborze energii, mierzalnym ciepłe i energii elektrycznej

E.I Pobór energii z paliw

Ta część wyjaśnia, w jaki sposób należy przypisać wsad energetyczny paliwa do różnych podinstalacji. Ta część jest obowiązkowa wyłącznie dla instalacji, w których są wyodrębnione podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie.

Jeżeli nie określi się inaczej, prowadzący muszą przekazać wyłącznie dane dla lat z wybranego okresu bazowego, zatem albo 2005-2008 lub 2009-2010 (zobacz część A.II.2). Państwa Członkowskie mogą jednakże zobowiązać instalacje do przedłożenia danych dla obydwu okresów bazowych.

W większości przypadków, wymaganymi danymi są roczne wartości całkowite. Dane mogą zostać zaczerpnięte z szeregu źródeł danych (Zobacz Załącznik I odnośnie jakości danych).

E.I.1 Przegląd i podział na kategorie wykorzystania

Ta część opisuje, w jaki sposób należy przypisać emisje do różnych procesów. Przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie bazuje bezpośrednio na wsadzie energetycznym w paliwie przypisanym do tej części. Wsad energetyczny z paliwa przypisuje się również do innego wykorzystania dla sprawdzenia poprawności danych.

Prowadzący powinien przypisać pobór energii z paliw do różnych rodzajów jego wykorzystania. Suma powinna być równa całkowitemu rocznemu wsadowi energii na poziomie instalacji w części D.I. Wyjątek od tej reguły ma miejsce w sytuacjach, w których metoda bilansu masy jest realizowana zgodnie z MRG. W takim przypadku zawartość energii przypadająca na udział tego strumienia źródłowego powinna zostać odjęta od wsadu energetycznego paliwa. *W formularzu zbierania danych pobór energii z paliw jest automatycznie kopiowany z arkusza 'C.SourceStreams', więc odpowiednia informacja jest łatwo dostępna. W celu zapoznania się z dalszymi informacjami na temat używania formularza zbierania danych, zobacz ostatni fragment tej części:*

- Wsad paliwa na potrzeby produkcji energii elektrycznej w TJ na rok
- Wsad paliwa do produkcji mierzalnego ciepła poza granicami wskaźników emisyjności dla produktów. W tym miejscu nie należy uwzględniać wsadu paliwa związanego z produkcją energii elektrycznej. Należy zauważyć, że ponieważ rozważa się tu wyłącznie wsad paliwa do instalacji, wsad paliwa związany z produkcją importowanego ciepła nie powinien być uwzględniony. W związku z tym, że ciepło importowane oraz eksportowane nie jest rozważane,

wkład ciepła w tym punkcie może nie odpowiadać całkowicie wsadowi paliwa związanemu z podinstalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjnym opartym na cieple.

- Wsad paliwa wykorzystywanego w obrębie wskaźników emisyjności dla produktów. *W celu uzyskania wytycznych dotyczących granic instalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, należy odwołać się do dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.* Ten wsad paliwa uwzględnia:
 - Wsad paliwa do procesów produkcyjnych w obrębie instalacji, objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów. Nie uwzględnia to wsadu paliwa na wytwarzanie mierzalnego ciepła zużywanego w procesach produkcyjnych objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów.
 - Wsad paliwa z wytwarzania na miejscu mierzalnego ciepła zużywanego w obrębie wskaźników emisyjności dla produktów. Należy zaznaczyć, że ponieważ rozważa się tu wyłącznie wsad paliwowy do instalacji, nie należy uwzględniać tu wsadu paliwowego do wytwarzania mierzalnego ciepła.

Ponieważ nie uwzględnia się importu i eksportu ciepła, wsad paliwowy w tym punkcie może nie być w pełni zgodny z wsadem paliwowym odnoszącym się do podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów.

- Wsad paliwowy w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, uznanej za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji. *W celu uzyskania wskazówek donośnie tego, jaka część paliwa jest zużywana w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, należy odwołać się do dokumentu #2 odnośnie metod przydziału bezpłatnych uprawnień.* To nie uwzględnia wsadu paliwowego do produkcji mierzalnego ciepła i energii elektrycznej. Podinstalacje objęte wskaźnikami emisyjności opartymi na paliwie obejmują wykorzystanie gazów odpadowych jako paliwa. W przypadku gazów odpadowych, które zostały wytworzone poza obrębem podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, ta podinstalacja uwzględnia również spalanie na pochodniach dla celów bezpieczeństwa (ale inne rodzaje spalania na pochodniach nie są uwzględnione). Jeśli część węgla zawartego w paliwie opuszcza podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności dla produktu pod postacią gazów odpadowych, wtedy udział zawartości energii w gazie odpadowym wytwarzanym z danego paliwa powinien zostać odjęty od wsadu energii w paliwie. *Dodatkowe wskazówki odnośnie tego tematu są przedstawione w dokumencie #8 z wytycznymi na temat gazów odpadowych.*
- Wsad paliwowy w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, nie uznanej za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Wytyczne do wypełniania danych dla tej podinstalacji są identyczne, jak powyższe.

- Wsąd paliwowy wykorzystany do innych celów, w TJ rocznie. *Formularz do zbierania danych automatycznie oblicza tę wielkość podaną jako „pozostała część”.*

Ciepło może być wytwarzane zarówno do wykorzystania w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, jak i poza nimi (np. eksport ciepła, zużycie do procesów produkcyjnych nie objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, wytwarzanie energii elektrycznej). W takich przypadkach udziały w łącznym zużyciu paliwa odnoszącym się do wytwarzania energii elektrycznej powinny zostać przypisane do różnych sposobów wykorzystania ciepła (zob. powyżej).

Proces produkcyjny może być związany z wytwarzaniem zarówno produktów objętych przez wskaźnik emisyjności dla produktu, jak i produkty nie posiadających wskaźnika emisyjności emisyjny dla produktu. W takim przypadku odpowiednie udziały całkowitego wsadu paliwa związanego z tym procesem produkcyjnym powinny być przypisane do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, jak i produkcji ciepła i podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie.

Przypisanie paliwa powinno być dokonane w oparciu o rozsądne założenia (takie jak dzielenie czasu pracy linii produkcyjnej lub wielkości produkcji powiązanych z konkretnym wsadem paliwowym odnoszącym się do różnych produktów i różnych współczynników emisji dla danego paliwa). Prowadzący powinien oddzielnie rozważyć przypisanie zużycie paliwa związanego z zużyciem mierzalnego ciepła oraz bezpośrednie zużycie paliwa. Suma tych wsadów paliwowych, przypisanych do różnych sposobów wykorzystania, powinna być równa łącznemu wsadowi paliwowemu, zarówno na poziomie instalacji, jaki na poziomie danego procesu produkcyjnego. Prowadzący powinien przekazać dane tak szczegółowo, jak nastąpiło przypisanie odpowiedniego zużycia paliwa. W przypadku niepewności, przypisanie powinno odbywać się tak, aby większa ilość wsadu paliwowego została przypisana do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu. Ogólnie, przypisanie wsadu paliwowego podane w tej części powinno być spójne z przypisaniem emisji do różnych celów, jak omówiono w części D.II.2 (tylko jeśli ta część odnosi się do rozważanej instalacji).

W formularzu do zbierania danych, prowadzący powinien

- *Wybrać metodę przypisania wsadu paliwowego w punkcie (b), wartości bezwzględne lub procentowe. Wybór zostanie automatycznie przeniesiony do sekcji (c), w której wprowadza się te dane.*
- *Wprowadzić podział wsadu paliwa ze względu na rodzaj wykorzystania w sekcji (c). Formularz automatycznie oblicza udział wsadu paliwowego, który nie został przypisany do wybranego sposobu wprowadzania danych.*
- *Do celów kontrolnych, dane wprowadzone wyświetlane są w sposób określony w punkcie (b) jak i w sposób tam nie wybrany.*

E.II Mierzalne ciepło

Ten rozdział opisuje sposób wprowadzania danych o produkcji, zużyciu, imporcie i eksporcie ciepła. Ten rozdział jest wymagany tylko dla instalacji, w których wyodrębniono podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. Załącznik II przedstawia wytyczne do określania wielkości mierzalnego ciepła.

E.II.1 Uprozczone przypisanie do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple

Jeżeli w instalacji wyodrębniono podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, oraz jeżeli określenie historycznych poziomów aktywności jest relatywnie łatwe, wymaga się wprowadzania danych tylko w tej części. Dla bardziej złożonych metod, lub gdy Państwo Członkowskie wymaga podawania bardziej szczegółowych informacji, należy przedstawić pełny bilans mierzalnego ciepła (część E.II.2). Bardziej złożone sytuacje występują w szczególności w instalacjach, które:

- Importują ciepło z instalacji objętych ETS lub ciepło wytwarzane w ramach instalacji ORAZ ciepło z instalacji lub podmiotów nie objętych ETS,
- Zużywają mierzalne ciepło w wielu podinstalacjach, włącznie z podinstalacjami objętymi wskaźnikami emisyjności dla produktów i/lub produkcją energii elektrycznej,
- Eksportują ciepło do różnych odbiorców, włącznie z instalacjami objętymi ETS jak i podmiotami i instalacjami nieobjętymi ETS.
- Spełniają łącznie wymienione powyżej warunki.
- Dokonały zmiany w strukturze zaopatrzenia w ciepło w obrębie instalacji, tj. jeżeli instalacja rozpoczęła w okresie odniesienia wytwarzanie własnego ciepła zamiast importowania go, lub jeżeli instalacja rozpoczęła import ciepła zamiast używania własnego ciepła, lub jeżeli rozpoczęła zaopatrywanie zewnętrznej instalacji objętej ETS, której nie zaopatrywała wcześniej, lub jeżeli takie zaopatrywanie zostało wstrzymane.

Szablon gromadzenia danych ułatwia ustalenie, czy można zastosować uproszczone narzędzie.

Jeżeli przypisanie danych może być wykonane w sposób uproszczony, prowadzący powinien określić:

- e) Całkowitą ilość mierzalnego ciepła netto wytworzonego w instalacji w TJ rocznie. Należy uwzględnić mierzalne ciepło ze wszystkich źródeł, np. jednostek CHP, kotłów, odzysku ciepła, itd. *Zob. wstęp do dokumentu #6 o przepływach ciepła zawierający wyjaśnienie definicji mierzalnego ciepła.*
- f) Import mierzalnego ciepła netto z innych instalacji objętych ETS, dla poszczególnych instalacji, w TJ rocznie. Prowadzący powinien upewnić się, że te podinstalacje uwzględnione zostały na liście technicznych powiązań w sekcji A.IV.

- g) Łączna ilość mierzalnego ciepła dostępnego w instalacji, w TJ rocznie. Jest to suma ilości ciepła wytworzonego (i) oraz importowanego z instalacji objętych ETS (ii). *Szablon wylicza tę wielkość automatycznie.*

Następnie, prowadzący instalację powinien przypisać mierzalne ciepło w punkcie (g) do poniższych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe. *Poniżej przedstawiono dodatkowe wskazówki dotyczące użycia formularza do zbierania danych.*

- Podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, uznanej za narażona na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Mierzalne ciepło przypisane do tej podinstalacji jest równe zużyciu ciepła do procesów produkcyjnych uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji (w TJ rocznie).
- Podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, nie narażonej na ryzyko ucieczki emisji. Mierzalne ciepło przypisane do tej podinstalacji jest równe zużyciu ciepła do procesów nie narażonych na ryzyko ucieczki emisji (w TJ rocznie).

Prowadzący powinien sprawdzić, czy suma mierzalnego ciepła przypisanego do tych dwóch podinstalacji jest równa ilości mierzalnego ciepła określonego w punkcie (c).

W formularzu do zbierania danych, prowadzący powinien

- *Wybrać metodę przypisywania ciepła (wartości bezwzględne lub procentowe) w punkcie (f). Wybór zostanie automatycznie uwzględniony w punkcie (g), gdzie wprowadza się dane.*
- *Wprowadzić podział ciepła (g).*
- *Dla sprawdzenia, wprowadzone wielkości są wyświetlane w wybranej jednostce i tej, która nie została wybrana w polu (f)*

E.II.2 Pełny bilans mierzalnego ciepła w instalacji

Do obliczenia ilości ciepła spełniającego kryteria przyznania bezpłatnych uprawnień w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, prowadzący powinien w pierwszej kolejności pozyskać pełny bilans mierzalnego ciepła w instalacji. W tym celu, prowadzący powinien podać:

- a) Łączną ilość mierzalnego ciepła wytwarzanego w instalacji w TJ rocznie. To uwzględnia mierzalne ciepło ze wszystkich źródeł, np. jednostek CHP, kotłów, odzysku ciepła, itd. *Zob. wstęp do dokumentu #6 o przepływach ciepła zawierający wyjaśnienie definicji mierzalnego ciepła.*
- b) Mierzalne ciepło importowane z instalacji objętych EU ETS, w podziale na konkretne instalacje, w TJ rocznie. Prowadzący powinien sprawdzić, czy wymienione instalacje znajdują się na liście powiązań technicznych w sekcji A.IV.

- c) Mierzalne ciepło importowane od podmiotów nieobjętych ETS, w podziale na konkretne podmioty, w TJ rocznie. Prowadzący powinien sprawdzić, czy wymienione instalacje znajdują się na liście powiązań technicznych w sekcji A.IV.
- d) Sumę mierzalnego ciepła dostępnego w instalacji, w TJ rocznie. Jest to suma ilości mierzalnego ciepła wytworzonego (a), importowanego z instalacji objętych ETS (b) i podmiotów nieobjętych ETS (c). *Formularz automatycznie oblicza tę wielkość.*
- e) Stosunek „ciepła objętego systemem EU ETS” do „sumy ciepła”, wyrażony w %. „Ciepło objęte systemem EU ETS” stanowi sumę ciepła wytworzonego w instalacji (a) i importowanego z instalacji objętych ETS (b). „Suma ciepła” stanowi wartość określoną w polu (d). *Formularz automatycznie określa tę wielkość.* Ten stosunek jest potrzebny tylko w przypadku, gdy nie jest możliwe jasne określenie udziałów indywidualnych przepływów ciepła wytwarzanych w obrębie i poza obrębem instalacji objętych ETS.

Następnie prowadzący musi ocenić, która część mierzalnego ciepła może co do zasady kwalifikować się do przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. *Wytyczne na ten temat przedstawia dokument #2 o metodykach przydziału uprawnień.*

- f) Prowadzący powinien podać:
 - i. Ciepło wykorzystane do produkcji energii elektrycznej w TJ na rok.
 - ii. Ilość ciepła dostarczonego ze źródeł nieobjętych ETS w TJ rocznie. Jeżeli ze względu na konfigurację instalacji nie jest możliwe określenie tej wielkości, domyślnie powinien zostać wzięty udział określony w punkcie (e) (a zatem będzie to *f.i* przemnożone przez *(e)*). *Formularz do zbierania danych określa tę wielkość automatycznie.*
 - iii. Jest opcjonalna możliwość zastąpienia danych obliczonych w punkcie *f.ii*, jeśli jest taka potrzeba
- g) Prowadzący powinien również podać:
 - i. Ciepło zużywane w podinstalacjach objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, w TJ rocznie. Prowadzący powinien sprawdzić tę wielkość pod kątem wiarygodności porównując ją do łącznej ilości ciepła spoza ETS w podinstalacjach objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu, jak wskazano w punkcie F.d i do łącznej ilości importowanego spoza ETS ciepła (punkt c). *Formularz do zbierania danych przeprowadza tę analizę automatycznie podając wielkość zużycia ciepła spoza ETS w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów w oparciu o wielkości podane w punkcie F.d. (w podpunkcie ii), porównując te wielkości w punktach g.i, g. ii oraz c)*

W relatywnie złożonych instalacjach, ocena ilości energii zużytej do wytwarzania energii elektrycznej, w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów i innych podinstalacjach nie będzie prosta. Proces

zużywający ciepło może by przykładowo wykorzystywany do wytwarzania produktów objętych i nieobjętych wskaźnikami emisyjności dla produktów. W takim przypadku, przypisanie zużycia ciepła powinno być dokonane w oparciu o rozsądne założenia (takie jak dzielenie czasu pracy linii produkcyjnej lub wielkości produkcji powiązanych z konkretnym wsadem paliwowym odnoszącym się do różnych produktów i różnych wielkości jednostkowego zużycia ciepła dla danego produktu). Prowadzący powinien przekazać właściwemu organowi dane tak szczegółowo, jak nastąpiło przypisanie odpowiedniego zużycia ciepła, w oparciu o raport o metodyce. W przypadku niepewności, przypisanie powinno odbywać się tak, aby większa ilość zużycia ciepła została przypisana do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu. Ogólnie, przypisanie zużycia ciepła podane w tej części powinno być spójne z przypisaniem emisji do różnych celów, jak omówiono w części D.II.2 i E.1 (tylko jeśli te części odnoszą się do rozważanej instalacji).

- h) Eksport ciepła do każdej instalacji objętych ETS w TJ rocznie. Prowadzący powinien sprawdzić, czy wymienione instalacje znajdują się na liście powiązań technicznych w sekcji A.IV. Wielkość eksportu ciepła nie powinna przekraczać łącznych ilości mierzalnego ciepła dostępnego w instalacji (część E.II.1.d).

Następnie, prowadzący musi obliczyć ilość mierzalnego ciepła, które jest częścią podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe. *Zobacz dokument #2 z wytycznymi odnośnie metod określania przydziałów dla uzyskania dodatkowych wytycznych na ten temat.* Prowadzący powinien przeprowadzić obliczenia wymienione w punktach i do j. *Formularz sam automatycznie przeprowadza opisane poniżej obliczenia.*

- i) Określić ilość ciepła, które potencjalnie mogłoby zostać przypisane do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, w podziale na ciepło spełniające i nie spełniające kryteriów ze względu na pochodzenie, tj. bardziej szczegółowo:
 - i. Określić ilość ciepła dostępnego w instalacji (punkt d), nie zużywanego do produkcji energii elektrycznej (punkt f), nie zużywanego w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów (punkt g) i nie eksportowanego do innych instalacji objętych ETS (punkt h);, zatem $d - f - g - h$.
 - ii. Określić ilość ciepła spełniającego kryteria na podstawie pochodzenia, w TJ rocznie. Ilość ciepła nie spełniającego kryterium jest określona w punkcie iii. Ilość ciepła spełniającego kryteria określana jest jako różnica między i a iii.
 - iii. Określić ilość ciepła niespełniającego kryteriów na podstawie pochodzenia w TJ rocznie. Ta liczba jest równa sumie ciepła importowanego z instalacji spoza ETS (c.iv) minus ilość ciepła spoza ETS zużywanego do produkcji energii elektrycznej (f.iii) minus ilość ciepła

spoza ETS zużywanego w obrębie wskaźników emisyjności dla produktów (g.ii).

j) Określić wskaźnik kwalifikowalności w %. Jest on równy $i.ii/i.i$ (zob. powyżej).

Następnie prowadzący powinien przedstawić:

- k) Ilość ciepła netto zużywanego w obrębie instalacji w TJ rocznie, poza granicami wskaźników emisyjności dla produktów do celów innych niż produkcja energii elektrycznej.
- l) Ilość ciepła eksportowanego do każdego z odbiorców spoza ETS (np. miejskich sieci ciepłowniczych) w TJ rocznie. W przypadku eksportu do złożonych sieci ciepłowniczych, sieć sama w sobie może być traktowana jako podmiot nieobjęty ETS. *Zob. dokument #6 o przepływach ciepła w celu uzyskania wytycznych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień w przypadku złożonych sieci ciepłowniczych.* Dane podane tutaj powinny być zgodne z wykazem technicznych powiązań w sekcji A.IV.
- m) Straty ciepła w TJ rocznie jako ułamek ciepła dostępnego w instalacji określonego w punkcie d). *Formularz do zbierania danych automatycznie określa tę ilość i udział.*
- n) Całkowita ilość mierzalnego ciepła potencjalnie stanowiącego część podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, w TJ rocznie. Jest to suma wielkości podanych w punktach k i l. *Formularz do zbierania danych automatycznie oblicza tę wielkość.*
- o) Ilość ciepła przypisanego do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, w TJ rocznie. Ta wielkość jest równa wielkości obliczonej w punkcie k) przemnożonej przez udział określony w punkcie h) [j] – przyp. KASHUE]. *Formularz do zbierania danych automatycznie oblicza tę wielkość.*

Wreszcie, prowadzący powinien przypisać mierzalne ciepło z punktu o) do poniższych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. *Poniżej przedstawiono dalsze wytyczne dotyczące użycia formularza do zbierania danych.*

- p) Prowadzący powinien najpierw wybrać metodę wprowadzania danych (wartości procentowe lub bezwzględne) i następnie wprowadzić dane.
- q) Przypisanie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności na ciepło do statusów narażenia na ryzyko ucieczki emisji
 - i. Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple uznana za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Mierzalne ciepło przypisane do tej podinstalacji jest równe:
 - Ilości mierzalnego ciepła nie wykorzystywanego do produkcji energii elektrycznej ani w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów (zob. k), które jest zużywane w procesach produkcyjnych uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji (w TJ rocznie)

PLUS

- Eksport ciepła do podmiotów nieobjętych ETS uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji¹⁴ (w TJ rocznie).
PRZEMNOŻONE PRZEZ
- Udział ciepła kwalifikującego się do bezpłatnych uprawnień, obliczonego w punkcie j)
- ii. Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple nie uznana za narażoną na znaczące ryzyko ucieczki emisji
 - Mierzalne ciepło nie wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej ani w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu (zob. k), które jest zużywane w procesach nie uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji (w TJ rocznie).
PLUS
 - Eksport ciepła do odbiorców nieobjętych ETS uznanych [nie uznanych – przyp. KASHUE] za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji¹⁴ (w TJ rocznie).
PRZEMNOŻONE PRZEZ
 - Udział ciepła kwalifikującego się do bezpłatnych uprawnień, obliczonego w punkcie i) [j] – przyp. KASHUE]

Prowadzący powinien sprawdzić, czy:

- o Suma mierzalnego ciepła przypisanego do dwóch podinstalacji jest równa wielkości obliczonej w punkcie o).
- o Suma eksportu ciepła do odbiorców nieobjętych ETS jest równa sumie wielkości podanych w punkcie l).
- o Suma zużywanego mierzalnego ciepła nie wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej ani w obrębie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu jest równa wielkości określonej w punkcie k).

W formularzu do zbierania danych, prowadzący powinien

- o *Wybrać metodę przypisywania ciepła (p) (wartości bezwzględne lub procentowe). Wybór zostanie automatycznie przeniesiony do punktu (q), w którym wprowadza się dane.*
- o *Wprowadzić dane odnośnie podziału ciepła (q).*
- o *Dla sprawdzenia, wielkości podane wyświetlane są w sposób wybrany przez prowadzącego i w sposób nie wybrany w punkcie (p)*

¹⁴ Podmioty nieobjęte ETS z zasady uznaje się za nie narażone na ucieczkę emisji. Wskaźnik narażenia na ryzyko ucieczki emisji dla sektorów uznanych za narażone może być użyty tylko wtedy, gdy eksporter ciepła dostarczy satysfakcjonujące dowody na to, że dostarcza ciepło do podmiotu nieobjętego ETS narażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji: prowadzący przykładowo przedstawi listę swoich konsumentów ciepła, wraz z kodami NACE tych odbiorców i ilością dostarczonego im ciepła.

E.II.3 Podsumowanie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple

Ten rozdział automatycznie przedstawia dane w oparciu o dane przedstawione w sekcjach II.1 lub II.2. W razie, gdy dane obecne są w obydwu sekcjach formularza, prowadzący musi wybrać, które dane mają zostać użyte. Pomijając ten wybór, nie ma potrzeby wprowadzania żadnych danych. Formularz wyświetla:

- a) Automatyczny wybór odpowiednich wpisów
- b) Ogólny końcowy wynik obliczenia historycznych poziomów działalności dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, w zależności od danych wprowadzonych w sekcji E.II.1 i (a) tej części formularza, wyświetlone zostaną dane z E.II.1.g (narzędzie uproszczone) lub E.II.2.q (narzędzie kompleksowe).

E.II.4 Ciepło dla prywatnych gospodarstw domowych

Przydział bezpłatnych uprawnień ze względu na eksport ciepła do prywatnych gospodarstw domowych jest określany za pomocą szczególnej metodyki. Jednakże, nie ma obowiązku zastosowania tej metodyki: formatowanie formularza uwzględnia tę zasadę.

Do zastosowania tej metodyki, prowadzący powinien podać ilość ciepła dostarczonego do prywatnych gospodarstw domowych w TJ rocznie w okresie 2005-2008. *Poniżej przedstawiono dalsze wytyczne dotyczące użycia formularza do zbierania danych.*

Odpowiednie emisje niezbędne do zastosowania zasady dla ciepła eksportowanego do gospodarstw domowych powinny zostać wprowadzone zgodnie z opisem w sekcji D.II.3 za te lata, nawet jeśli wybrano okres odniesienia 2009-2010: *W celu uzyskania informacji odnośnie metodyki przydzielania uprawnień dla instalacji dostarczających ciepło do prywatnych gospodarstw domowych oraz informacji w jaki sposób określa się emisje związane z produkcją ciepła z jednostki CHP, zobacz dokument #6 z wytycznymi odnośnie przepływów ciepła.*

W formularzu do zbierania danych, w części a) automatycznie kopiowana jest ilość ciepła eksportowanego do odbiorców nieobjętych ETS z pola E.II.1.j. Prowadzący powinien:

- b) *Wybrać sposób wprowadzania danych odnośnie eksportu ciepła do prywatnych gospodarstw domowych, który może być jednym z następujących:*
 - *Ilość ciepła dostarczanego do prywatnych gospodarstw domowych w każdym roku okresu odniesienia. Jeśli wybrano tę opcję, prowadzący powinien jedynie wypełnić pola c) i d), ignorując część e).*
 - *Stosunek między ciepłem dostarczanym do prywatnych gospodarstw domowych a historycznym poziomem aktywności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, nienarażonej na ryzyko*

ucieczki emisji, jak zostało to obliczone w części G.1.2.o. W tym przypadku metoda obliczeń musi zostać opisana w raporcie o metodyce. W przypadku wybrania tej opcji, prowadzący powinien wypełnić tylko pole e) i zignorować pola c) i d).

- c) (Jeżeli prowadzący wybrał pierwszą możliwość w polu b)) Wybrać metodę określania ilości ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych (wielkości bezwzględne lub procentowy udział w ilości eksportu ciepła do podmiotów poza ETS (podanego w polu a)). Wybór zostanie automatycznie przeniesiony do pola (d), gdzie odbywa się rzeczywiste przypisanie tych danych.*
- d) (Jeżeli prowadzący wybrał pierwszą możliwość w polu b)) Podać wielkość eksportu ciepła do prowadzących instalację w jednostkach określonych w polu (c).*
- e) (Jeżeli prowadzący wybrał drugą możliwość w polu b)) Podać stosunek ciepła dostarczanego do prywatnych gospodarstw domowych do sumy historycznych poziomów aktywności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, nienarażonej na ryzyko ucieczki emisji, jak zostało to obliczone w części G.1.2.o.*

E.III Energia elektryczna

E.III.1 Pełny bilans energii elektrycznej w instalacji

Ten rozdział opisuje sposób wprowadzania danych o produkcji i zużyciu energii elektrycznej. Choć produkcja energii elektrycznej nie kwalifikuje się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, ta część jest istotna z dwóch względów:

- Zapewnia możliwość przeprowadzenia kontroli wiarygodności danych dotyczących zaklasyfikowania instalacji jako wytwórca energii elektrycznej lub nie zakwalifikowania jej w ten sposób;
- Zapewnia że we właściwy sposób uwzględniono zagadnienie wymienności paliw i energii elektrycznej.

Wymaga się wypełnienie tej części tylko dla instalacji wytwarzających produkty wymienione w załączniku I.2 do decyzji CIMS. Dla tych produktów, przydział bezpłatnych uprawnień jest oparty o wskaźnik emisyjności dla produktu, skorygowany o zamienność paliw i energii elektrycznej. *Zob. dokument #2 zawierający wyjaśnienie tej korekty oraz dokument #9 przedstawiający zastosowanie tej korekty w sposobie określania przydziału bezpłatnych uprawnień dla konkretnych podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów.*

Prowadzący powinien przedstawić następujące dane::

- a) Produkcję energii elektrycznej netto z paliw (zarówno z paliw kopalnych jak i biomasy) oraz wytworzonej z innych technologii: np. energii spadku wód, energii wiatrowej i energii słonecznej. Suma tych obydwu wielkości powinna

być równa łącznej produkcji energii elektrycznej w instalacji. Produkcja energii elektrycznej powinna być wyrażona w MWh netto wytworzonych rocznie.

- b) Sumę energii elektrycznej netto importowanej z sieci lub innych instalacji w MWh rocznie.
- c) Sumę energii elektrycznej netto eksportowanej do sieci lub do innych instalacji w MWh rocznie.
- d) Sumę energii elektrycznej zużywanej w instalacji w MWh rocznie. *Do celów porównawczych, formularz do zbierania danych przedstawia łączną ilość energii dostępnej do wykorzystania w instalacji. Jest ona równa energii wytworzonej (a) + importowanej (b) – eksportowanej (c).*

Prowadzący powinien sprawdzić, czy suma zużycia energii elektrycznej przedstawiona w punkcie c) sekcji F.I do F.IV jest niższa, niż wielkość zużycia energii elektrycznej przedstawiona powyżej w punkcie e).

F Dane podinstalacji dotyczące wskaźników emisyjności dla produktów

F.1 Historyczne poziomy działalności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji

Ta część opisuje, które dane należy przekazać w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów. Prowadzący powinni przekazywać dane wyłącznie dla podinstalacji obecnych (wyodrębnionych) w danej instalacji. Część ta nie jest istotna w przypadku instalacji, które nie zawierają podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów.

O ile nie zaznaczono inaczej, prowadzący muszą podać tylko dane w wybranym okresie odniesienia, tj. albo 2005-2008 albo 2009-2010 (zob. rozdział A.II.2). Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać podania danych dla instalacji w obydwu okresach odniesienia.

W większości przypadków, wymagane dane to wielkości roczne. Dane mogą zostać zaczerpnięte z szeregu źródeł (zob. Załącznik I o jakości danych).

W formularzu do zbierania danych, nazwy podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów są automatycznie wyświetlane w oparciu o dane wprowadzone na zakładce 'InstallationData'

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- a) Roczne historyczne poziomy działalności. Operator musi podać dane w okresie 2005-2008 nawet jeżeli wybrał okres odniesienia 2009-2010. Wynika to z potrzeby określenia standardowego wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnych, zgodnie z art. 18 (2) decyzji CIMs. *Dodatkowe wytyczne na ten temat zawiera dokument #2 o metodykach przydziału bezpłatnych uprawnień.* Prowadzący muszą przekazać dane również za okres 2009-2010, jeżeli wybrany został okres odniesienia 2009-2010 lub jeżeli Państwo Członkowskie wymaga podania danych w całym okresie 2005-2010.

Roczny historyczny poziom aktywności dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu jest roczną wielkością produkcji produktu zdefiniowanego w Załączniku I do decyzji CIMs. Dla niektórych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu, historyczne poziomy aktywności muszą być obliczane w oparciu o specjalną metodykę. *W formularzu do zbierania danych, potrzeba zastosowania specjalnej metodyki jest wskazywana automatycznie.* Metodyki te określono w Załączniku III do decyzji CIMs. Zob. również punkt (b). *Więcej wytycznych dotyczących definicji produktów, jednostek produkcji oraz specjalnych metodyk zawiera dokument #9*

z wytycznymi sektorowymi. Zob. rozdział H w niniejszym dokumencie w celu uzyskania wytycznych odnośnie zbierania danych dla tych specjalnych metodyk. W formularzu zbierania danych, historyczne poziomy aktywności w oparciu o szczególne metodyki oblicza się w sekcji H, wielkości tam obliczone są następnie kopiowane do niniejszego arkusza.

Więcej wytycznych dotyczących określania historycznego poziomu aktywności w razie instalacji funkcjonujących krócej niż dwa lata kalendarzowe w okresie odniesienia przedstawiono po omówieniu punktu d). *Zob. również rozdział 6.3 dokumentu #2 o metodykach przydziału bezpłatnych uprawnień.*

Roczne historyczne poziomy aktywności powinny uwzględniać wszystkie znaczące zmiany zdolności produkcyjnych w okresie 01.01.2005-30.06.2011 r. Dalsze wytyczne do określenia historycznych poziomów aktywności w razie znaczących zmian zdolności produkcyjnych przedstawiono po omówieniu punktu h). *Zob. również rozdział 6.4 dokumentu #2 o metodykach przydziału bezpłatnych uprawnień.*

c) **Zamiennność paliw i energii elektrycznej**

[Ta sekcja zawiera – przyp. KASHUE] dane niezbędne do zastosowania korekty ze względu na zamiennność paliw i energii elektrycznej. Korekta jest istotna tylko w przypadku produktów wymienionych w Załączniku I.2 decyzji CIMS. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje konieczność wprowadzenia tej korekty. Zob. dokument #2 zawierający wyjaśnienie tej korekty oraz dokument #9 przedstawiający zastosowanie tej korekty w sposobie określania przydziału bezpłatnych uprawnień dla konkretnych podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów. W szczególności prowadzący powinien podać:*

- *Emisje bezpośrednie¹⁵ przypisane do tej podinstalacji w metrycznych tonach CO₂ rocznie. Zob. Załącznik I.2 do CIMS zawierający formalne definicje granic systemów oraz dokument #9 z wytycznymi sektorowymi, w celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień*
- *Import mierzalnego ciepła netto z instalacji objętych ETS i nieobjętych ETS w TJ rocznie. Zob. wstęp do dokumentu #6 o przepływach ciepła zawierający dodatkowe wytyczne odnośnie definicji mierzalnego ciepła netto.*
- *Odpowiednie zużycie energii elektrycznej. Zob. Załącznik I.2 do CIMS zawierający formalne definicje granic systemów oraz dokument #9 z wytycznymi sektorowymi, w celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień.*

¹⁵ W momencie podawania tej wielkości należy zaznaczyć, że w przypadku odpowiednich procesów produkcyjnych jak ten, w którym wytwarza się amoniak, należy założyć, że cała emisja CO₂ wytworzonego w procesie produkcyjnym trafia do atmosfery, bez względu na potencjalne wykorzystanie CO₂ jako surowca do dalszych procesów chemicznych

Na podstawie danych wymienionych powyżej, formularz do zbierania danych automatycznie oblicza współczynnik na potrzeby korekty przydziału. Sposób określania tego współczynnika przedstawiony jest w art. 14 decyzji CIMs i dalej objaśniony w rozdziale 4.1 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metody przydziału.

- d) Import mierzalnego ciepła wytworzonego przez podmioty nieobjęte ETS. Import ciepła z podmiotów nieobjętych ETS nie kwalifikuje się do przydziału bezpłatnych uprawnień. Zgodnie z art. 13 CIMs, odpowiednia ilość uprawnień powinna być zatem odjęta w przypadku importowania ciepła od odbiorców spoza ETS. Aby umożliwić dokonanie tego odjęcia, prowadzący powinien określić import mierzalnego ciepła netto zdefiniowany jako zużycie mierzalnego ciepła wytworzonego poza zakresem objętym EU ETS w TJ rocznie. *Zob. wstęp do dokumentu #6 o przepływach ciepła zawierający dodatkowe wytyczne odnośnie definicji mierzalnego ciepła netto.*

Jeśli jest to możliwe, ta wielkość powinna zostać określona w oparciu o konfigurację układu parowego instalacji. Jeżeli nie ma takiej możliwości, powinna zostać określona przez przemnożenie zużycia mierzalnego ciepła w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu przez stosunek „ciepła objętego ETS” do „łącznego ciepła”, określony w sekcji E.II.2.e

Prowadzący powinien sprawdzić, czy podana wielkość nie jest większa niż import mierzalnego ciepła netto podany w punkcie c) i sekcji E.II.1. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje tego sprawdzenia i oblicza korektę przydziału. Zob. dokument #6 o przepływach ciepła zawierający dodatkowe wytyczne odnośnie przydziału w przypadku importu ciepła od odbiorców nieobjętych ETS.*

Działanie krócej niż przez dwa lata w okresie odniesienia

Jeżeli podinstalacja funkcjonowała krócej niż dwa lata w okresie odniesienia, historyczny poziom aktywności będzie oparty o początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną i odpowiedni wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnej. *Zob. rozdział 6.3 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający wytyczne w tym zakresie.* Wcześniej w części A.II.2.e prowadzący powinien wprowadzić informacje, czy ma to znaczenie do omawianej podinstalacji. *W punkcie e) niniejszej sekcji, formularz automatycznie wyświetla informację z części A.II.2.e.* W takim przypadku, prowadzący powinien podać:

- f) Informacje do określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, w szczególności:
- Dwie największe miesięczne wartości produkcji w odpowiednich jednostkach dla miesięcy funkcjonowania instalacji w okresie 01.01.2005-31.12.2008 r. Średnia tych dwóch wielkości będzie traktowana jako początkowa miesięczna zdolność produkcyjna podinstalacji. Początkową

zdolność produkcyjną podinstalacji stanowić będzie ta wielkość przemnożona przez 12 miesięcy.

- Jeżeli powyższe nie jest możliwe, początkową zdolność produkcyjną, zweryfikowaną eksperymentalnie.

W oparciu o wymagane dane, formularz do zbierania danych automatycznie określa początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną. Zob. rozdział 5 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający wytyczne dotyczące określenia początkowej zdolności produkcyjnej.

- g) Prowadzący określi odpowiedni współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF) jako % zdolności produkcyjnej. *Zob. rozdział 6.3 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający wyjaśnienie dotyczące sposobu określania RCUF*

Znaczące zmiany zdolności produkcyjnych

Ten fragment niniejszej części zawiera wytyczne odnośnie danych niezbędnych do przedstawienia w przypadku, jeśli w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu dokonano znaczącej zmiany (zmian) zdolności produkcyjnej w okresie 01.01.2005-30.06.2011 r. Część ta musi być wypełniana wyłącznie dla podinstalacji, w których takie zmiany miały miejsce. W sekcji A.III.3.b prowadzący powinien podać informację, czy taka zmiana miała miejsce. *W punkcie i) niniejszej sekcji, formularz automatycznie wyświetla informację z części A.III.3.b.* W takim przypadku, prowadzący powinien podać:

- i) Poniższe informacje dla każdej zmiany zdolności produkcyjnej. *Zob. rozdział 6.4 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający dalsze informacje na ten temat.*
 - o Data rozpoczęcia, tj. rozpoczęcie zmienionego funkcjonowania
 - o Wskazanie, czy zmiana zdolności produkcyjnych jest znacząca
 - o Krótki opis fizycznej zmiany w podinstalacji, której skutkiem była zmiana zdolności produkcyjnych.
 - o Dwie największe miesięczne wielkości produkcji lub danych o aktywności w okresie pierwszych 6 miesięcy po rozpoczęciu zmienionego funkcjonowania. Średnia z tych 2 wielkości będzie nową miesięczną zdolnością produkcyjną podinstalacji. Do określenia nowej rocznej zdolności produkcyjnej, jest ona mnożona przez 12 miesięcy. *Formularz do zbierania danych automatycznie przeprowadzi te obliczenia.*
 - o Zmienioną zdolność produkcyjną. *Formularz do zbierania danych automatycznie określa zmienioną zdolność produkcyjną w oparciu o zdolność produkcyjną przed zmianą i po zmianie.*
- j) Gdzie jest to możliwe, poziom aktywności odnoszący się do początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej powinien zostać podany zgodnie z informacjami w sekcji 6.4. (krok 3) dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału. Pole jest wymagane o ile nie jest możliwe określenie historycznych poziomów aktywności.

- k) Gdzie nie jest możliwe pozyskanie informacji o poziomie aktywności w podinstalacjach bez uwzględnienia zwiększonej zdolności produkcyjnej a zatem nie jest możliwe uzupełnienie tabeli j), należy podać historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych (HCUF) w celu zastosowania metodyki opisanej w dokumencie #2. *Zob. rozdział 6.4 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający dalsze informacje odnośnie sposobu określania RCUF.*

Gdy wypełniono pola j) lub k), formularz automatycznie dokonuje przeliczeń.

Formularz do zbierania danych pomaga w określeniu historycznego poziomu aktywności w przypadku zmian zdolności produkcyjnych w oparciu o dane wymienione powyżej. Dalsze wytyczne do określania historycznego poziomu aktywności zawarto w rozdziale 6 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału:

Szczegółowe informacje dotyczące produkcji

Załącznik I do CIMs zawiera formalne definicje produktów powiązanych z podinstalacjami objętymi wskaźnikami emisyjności dla produktów. *Zob. dokument #9 z wytycznymi sektorowymi, w celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień odnośnie grup produktów.* Te definicje mogą jednakże obejmować wiele produktów lub grup produktów. Z tego względu prowadzący powinien przedstawić poniższe informacje. W zależności od Państwa Członkowskiego, przekazanie tych informacji może być wymagane lub opcjonalne:

- o) Szczegóły dotyczące produktów lub grup produktów wytwarzanych w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu. W szczególności:
- Nazwy produktów lub grup produktów. Jeżeli nazwy produktów nie są jednoznaczne, prowadzący powinien uzupełnić je o dodatkowy opis.
 - Odpowiednie kody PRODCOM 2007 dla produktów. Kody PRODCOM mogą być użyte do zweryfikowania włączenia danego produktu w obręb podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu.
 - (Opcjonalnie) Odpowiedni kod PRODCOM 2008 [2010 – przyp. KASHUE] (zob. poprzedni punkt).
- p) Następnie:
- Jednostkę produkcji (tj. tony, itd.)
 - Produkcję w odpowiednich latach

G Dane podinstalacji dotyczące podinstalacji rezerwowych [objętych metodami rezerwowymi – przyp. KASHUE]

G.I Historyczne poziomy aktywności oraz uporządkowane dane dotyczące produkcji

Ten rozdział opisuje w jaki sposób należy przekazywać uporządkowane informacje o produkcji dla metod rezerwowych. Podinstalacji objętych tymi metodami może być łącznie 6: 3 uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji i 3 uznane za nie narażone. Te 3 podinstalacje zdefiniowane są przez metodykę określenia przydziału dla wskaźnika emisyjności opartego na cieple, opartej na paliwie i dla wytwarzania emisji procesowych. *Zob. dokument #1 z wytycznymi ogólnymi omawiający maksymalną liczbę możliwych do wyodrębnienia podinstalacji objętych metodami rezerwowymi. Więcej informacji odnośnie definiowania podinstalacji zawarto w dokumencie #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału.*

Prowadzący instalację powinni podawać dane wyłącznie dla podinstalacji obecnych w instalacji.

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, prowadzący muszą przekazać dane tylko dla wybranego okresu odniesienia, a zatem lat 2005-2008 lub 2009-2010 (zob. rozdział A.II.2). Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać od instalacji przekazania danych dla obydwu okresów odniesienia.

W większości przypadków, oczekuje się podania wielkości rocznych. Dane można zaczerpnąć z szerokiego zakresu źródeł danych (zob. Załącznik I odnośnie jakości danych).

W formularzu do zbierania danych, każda sekcja tego rozdziału rozpoczyna się od przedstawienia historycznych poziomów aktywności pobranych z zakładki 'EnergyFlows'.

G.I.1 Podinstalacja rezerwowa 1, objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, narażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje objęte wskaźnikami emisyjności opartymi na cieple i uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji. Pierwsza część tej sekcji określa, które dane powinny zostać przedstawione jeżeli podinstalacja funkcjonowała krócej niż przez dwa lata kalendarzowe. W drugiej części tej sekcji zawarte są wytyczne odnośnie danych, które należy zebrać jeżeli w podinstalacji miała miejsce znacząca zmiana zdolności produkcyjnych w okresie 01.01.2005-30.06.2011. W ostatniej części należy podać dane odnośnie odpowiednich produktów i usług, powiązanych z tą podinstalacją.

Mniej niż dwa lata funkcjonowania instalacji w okresie odniesienia

Jeżeli podinstalacja funkcjonowała krócej niż dwa lata w okresie odniesienia, historyczny poziom aktywności będzie oparty o początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną i odpowiedni wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnej. *Zob. rozdział 6.3 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający wytyczne w tym zakresie.* Wcześniej w części A.II.2.e prowadzący powinien wprowadzić informacje, czy ma to znaczenie do omawianej podinstalacji. *W punkcie e) niniejszej sekcji, formularz automatycznie wyświetla informację z części A.II.2.e.* W takim przypadku, prowadzący powinien podać:

- c) Informacje do określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, w szczególności:
 - Dwie największe miesięczne wartości produkcji w TJ mierzalnego ciepła dla miesięcy funkcjonowania instalacji w okresie 01.01.2005-31.12.2008 r. Średnia tych dwóch wielkości będzie traktowana jako początkowa miesięczna zdolność produkcyjna podinstalacji. Początkową zdolność produkcyjną podinstalacji stanowić będzie ta wielkość przemnożona przez 12 miesięcy.
 - Jeżeli powyższe nie jest możliwe, początkową zdolność produkcyjną, zweryfikowaną eksperymentalnie.

W oparciu o wymagane dane, formularz do zbierania danych automatycznie określa początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną. Zob. rozdział 5 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający wytyczne dotyczące określenia początkowej zdolności produkcyjnej.

- d) Prowadzący określi odpowiedni współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF) jako % zdolności produkcyjnej, przedstawiający maksymalną wielkość możliwej w podinstalacji produkcji, w oparciu o zainstalowane urządzenia oraz szczegółowe dane dotyczące planowanego funkcjonowania (np. przewidywania dotyczące produkcji w planach biznesowych, oparte o dowody odnoszące się do odpowiedniego segmentu rynku). Te obliczenia będą weryfikowane przez niezależny podmiot.

Znaczące zmiany zdolności produkcyjnych

Ten fragment niniejszej części zawiera wytyczne odnośnie danych niezbędnych do przedstawienia w przypadku, jeśli w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu dokonano znaczącej zmiany (zmian) zdolności produkcyjnej w okresie 01.01.2005-30.06.2011 r. Część ta musi być wypełniana wyłącznie dla podinstalacji, w których takie zmiany miały miejsce. W sekcji A.III.3.b prowadzący powinien podać informację, czy taka zmiana miała miejsce. *W punkcie e) niniejszej sekcji, formularz automatycznie wyświetla informację z części A.III.3.b.* W takim przypadku, prowadzący powinien podać:

- f) Poniższe informacje dla każdej zmiany zdolności produkcyjnej. *Zob. rozdział 6.4 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału zawierający dalsze informacje na ten temat.*
 - o Data rozpoczęcia, tj. rozpoczęcie zmienionego funkcjonowania

- Wskazanie, czy zmiana zdolności produkcyjnych jest znacząca
 - Krótki opis fizycznej zmiany w podinstalacji, której skutkiem była zmiana zdolności produkcyjnych.
 - Dwie największe miesięczne wielkości produkcji lub danych o aktywności w okresie pierwszych 6 miesięcy po rozpoczęciu zmienionego funkcjonowania. Średnia z tych 2 wielkości będzie nową miesięczną zdolnością produkcyjną podinstalacji. Do określenia nowej rocznej zdolności produkcyjnej, jest ona mnożona przez 12 miesięcy. *Formularz do zbierania danych automatycznie przeprowadzi te obliczenia.*
 - Zmienioną zdolność produkcyjną. *Formularz do zbierania danych automatycznie określa zmienioną zdolność produkcyjną w oparciu o zdolność produkcyjną przed zmianą i po zmianie.*
- g) Gdzie jest to możliwe, poziom aktywności odnoszący się do początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej powinien zostać podany zgodnie z informacjami w sekcji 6.4. (krok 3) dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału. Pole jest wymagane o ile nie jest możliwe określenie historycznych poziomów aktywności.
- h) Gdzie nie jest możliwe pozyskanie informacji o poziomie aktywności w podinstalacjach bez uwzględnienia zwiększonej zdolności produkcyjnej a zatem nie jest możliwe uzupełnienie tabeli g), należy podać historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych (HCUF) w celu zastosowania metodyki opisanej w dokumencie #2.

Gdy wypełniono pola g) lub h), formularz automatycznie dokonuje przeliczeń.

Formularz do zbierania danych pomaga w określeniu historycznego poziomu aktywności w przypadku zmian zdolności produkcyjnych w oparciu o dane wymienione powyżej. Dalsze wytyczne do określania historycznego poziomu aktywności zawarto w rozdziale 6 dokumentu #2 z wytycznymi odnośnie metodyk przydziału:

Szczegółowe informacje dotyczące produkcji

Prowadzący instalację powinien określić, do jakich procesów produkcyjnych lub usług odnosi się dana podinstalacja. W możliwym do zastosowania zakresie powinno się to odnosić do fizycznych urządzeń i procesów. W szczególności, prowadzący powinien podać:

- l) Szczegółowe informacje dotyczące produkcji, w szczególności:
- Rodzaj wykorzystania: Możliwe rodzaje to „wytwarzanie produktów”, „energia mechaniczna”, „ogrzewanie” oraz „chłodzenie” dla wszystkich zastosowań wyjąwszy wytwarzanie energii elektrycznej; W niektórych przypadkach podinstalacja obejmuje instalacje lub części instalacji znajdujące się poza granicami analizowanej instalacji. W takim przypadku możliwe jest, że zużycie mierzalnego ciepła w zewnętrznych instalacjach nie jest znane, w tym przypadku prowadzący powinien określić rodzaj

wykorzystania ciepła jako „nieznane” z listy rozwijanej. *Formularz ułatwia wprowadzenie tych informacji za pomocą listy rozwijanej.*

- o Informację o tym, czy ciepło jest zużywane w obrębie instalacji czy eksportowane do odbiorców nieobjętych ETS. Należy zaznaczyć, że eksport ciepła do instalacji objętych ETS z definicji nie może być uwzględniony w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. *Zob. dokument #6 o przepływach ciepła zawierający dalsze wyjaśnienia tego zagadnienia.*
 - o Nazwę produktu, do którego odnosi się zużycie ciepła, lub informację, że ciepło jest wykorzystywane w sieci ciepłowniczej.
 - o Odpowiedni kod PRODCOM 2007 (opcjonalnie – 2010) dla działań odnoszących się do zużycia ciepła lub eksportu ciepła do podmiotów nieobjętych ETS. Kody NACE mogą zostać użyte zamiast kodów PRODCOM jeżeli wiele podobnych produktów objętych jest tym samym sektorem NACE. Kody PRODCOM/NACE powinny być wykorzystane do sprawdzenia statusu narażenia na ryzyko ucieczki emisji aktywności powiązanych z daną podinstalacją. Należy zaznaczyć że w przypadku dostarczania ciepła do odbiorców nieobjętych ETS, wskaźnik narażenia na ryzyko ucieczki emisji dla sektorów narażonych może zostać użyty tylko jeżeli eksporter ciepła przedstawi satysfakcjonujące dowody na prowadzenie eksportu ciepła do podmiotów nieobjętych ETS narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji: prowadzący będzie musiał przedstawić na przykład listę odbiorców ciepła zużywających ciepło, wraz z przypisanymi im kodami NACE oraz ilościami dostarczonego im ciepła.
 - o (Opcjonalnie) Odpowiedni kod PRODCOM 2010 (zob. poprzedni punkt)
- m) Jednostkę i wielkość produkcji każdego z produktów lub ilość eksportowanego ciepła.

G.I.2 Podinstalacja rezerwowa 2, objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, nienarażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, ale nieuznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Dla tej podinstalacji, prowadzący musi przekazać te same dane, jak dla podinstalacji omówionych w rozdziale G.I.1.

Prowadzący powinni być ostrożni i upewnić się, że tylko działania nie uznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zostały uwzględnione w tej podinstalacji.

G.I.3 Podinstalacja rezerwowa 3, objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, narażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, uznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji.

Jeżeli podinstalacja funkcjonowała krócej niż przez dwa lata kalendarzowe, prowadzący instalację powinien przedstawić te same dane, jak omówiono w rozdziale G.I.1, podtytuł „*Mniej niż dwa lata funkcjonowania instalacji w okresie odniesienia*”. Jediną różnicą będzie przedstawianie produkcji i zdolności produkcyjnej jako TJ zużytego paliwa.

Jeżeli w podinstalacji w okresie 01.01.2005-30.06.2011 miała miejsce znacząca zmiana zdolności produkcyjnej, prowadzący powinien przedstawić te same dane, jak omówiono w rozdziale G.I.1, podtytuł „*Znaczące zmiany zdolności produkcyjnych*”. Jediną różnicą będzie przedstawianie produkcji i zdolności produkcyjnej jako TJ zużytego paliwa.

Wreszcie, prowadzący powinien określić, do jakich procesów produkcyjnych lub usług odnosi się podinstalacja. W możliwym do zastosowania zakresie powinno się to odnosić do fizycznych urządzeń i procesów. W szczególności, prowadzący powinien podać:

- l) Informacje dotyczące produkcji, w szczególności:
 - o Rodzaj wykorzystania: Możliwe rodzaje to „wytwarzanie produktów”, „energia mechaniczna”, „ogrzewanie” oraz „chłodzenie” dla wszystkich zastosowań wyjąwszy wytwarzanie energii elektrycznej; *Formularz ułatwia wprowadzenie tych informacji za pomocą listy rozwijanej.*
 - o Produkt, w odniesieniu do którego zużywa się paliwo
 - o Odpowiedni kod PRODCOM 2007 dla działań odnoszących się do zużycia paliwa. Kody NACE mogą zostać użyte zamiast kodów PRODCOM jeżeli wiele podobnych produktów objętych jest tym samym sektorem NACE. Kody PRODCOM/NACE powinny być wykorzystane do sprawdzenia statusu narażenia na ryzyko ucieczki emisji aktywności powiązanych z daną podinstalacją.
 - o (Opcjonalnie) Odpowiedni kod PRODCOM 2010 (zob. poprzedni punkt)

- m) (Opcjonalnie) Poziomy produkcji danego produktu.

G.I.4 Podinstalacja rezerwowa 4, objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, nienarażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, ale nieuznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Dla tej

podinstalacji, prowadzący musi przekazać te same dane, jak dla podinstalacji omówionych w rozdziale G.I.3.

Prowadzący powinni być ostrożni i upewnić się, że tylko działania nie uznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zostały uwzględnione w tej podinstalacji.

G.I.5 Podinstalacja rezerwowa 5, wytwarzająca emisje procesowe, narażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje wytwarzające emisje procesowe¹⁶ uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji.

Jeżeli podinstalacja funkcjonowała krócej niż przez dwa lata kalendarzowe, prowadzący instalację powinien przedstawić te same dane, jak omówiono w rozdziale G.I.1, podtytuł „*Mniej niż dwa lata funkcjonowania instalacji w okresie odniesienia*”. Jediną różnicą będzie przedstawianie produkcji i zdolności produkcyjnej jako tCO₂ emisji procesowych.

Jeżeli w podinstalacji w okresie 01.01.2005-30.06.2011 miała miejsce znacząca zmiana zdolności produkcyjnej, prowadzący powinien przedstawić te same dane, jak omówiono w rozdziale G.I.1, podtytuł „*Znaczące zmiany zdolności produkcyjnych*”. Jediną różnicą będzie przedstawianie produkcji i zdolności produkcyjnej jako tCO₂ emisji procesowych.

Wreszcie, prowadzący powinien określić, do jakich procesów produkcyjnych lub usług odnosi się podinstalacja. W możliwym do zastosowania zakresie powinno się to odnosić do fizycznych urządzeń i procesów. W szczególności, prowadzący powinien podać :

- I) Informacje dotyczące rodzaju aktywności, w szczególności:
 - o Rodzaj emisji procesowej: dostępne są następujące rodzaje „N₂O”, „PFCs”, „CO₂ (skorygowany gaz odlotowy)”, „zmniejszanie ilości związków metalu” [redukcja związków metali – przyp. KASHUE], „usuwanie zanieczyszczeń”, „rozpad węglanów”, „synteza chemiczna”, „materiały zawierające węgiel”, „zmniejszenie ilości tlenków metali lub tlenków niemetali” [redukcja tlenków półmetali lub tlenków metali –

¹⁶ Najistotniejsze jest, aby nie mylić emisji procesowych, według definicji określonej w MRG z podinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe, zdefiniowane do celów określenia przydziału. Np. emisje będące skutkiem oczyszczania gazów odlotowych są „emisjami procesowymi” zgodnie z Załącznikiem II do MRG, ale nie spełniają kryteriów przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 3 h Decyzji. W związku z tym, emisje z oczyszczania gazu spalinowego są raportowane w arkuszu „B_SourceStreams”, zgodnie z postanowieniami Załącznika II (2.1.2) MRG, ale muszą być częścią „pozostałe emisje (niepełniające kryteriów)” w arkuszu „D_Emissions” w formularzu zbierania danych i nie powinny być związane z podinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe. W celu uzyskania dalszych wyjaśnień, prosimy się odnieść do wytycznych #2, w szczególności do tabeli 2.

przyp. KASHUE]. *Rodzaje emisji procesowych określone są w art. 3 (h) decyzji CIMS. Formularz ułatwia wybór odpowiedniego rodzaju z listy rozwijanej.*

- Nazwa produktu, do którego odnosi się proces produkcyjny
- Odpowiedni kod PRODCOM 2007 dla działań odnoszących się do emisji procesowych. Kody NACE mogą zostać użyte zamiast kodów PRODCOM jeżeli wiele podobnych produktów objętych jest tym samym sektorem NACE. Kody PRODCOM/NACE powinny być wykorzystane do sprawdzenia statusu narażenia na ryzyko ucieczki emisji aktywności powiązanych z daną podinstalacją.
- (Opcjonalnie) Odpowiedni kod PRODCOM 2010 (zob. poprzedni punkt)

m) (Opcjonalnie) Poziomy produkcji dla każdego produktu.

G.I.6 Podinstalacja rezerwowa 6, wytwarzająca emisje procesowe, nienarażona na ryzyko ucieczki emisji

Ten rozdział omawia podinstalacje wytwarzające emisje procesowe ¹⁷ uznane za nienarażone na ryzyko ucieczki emisji. Dla tej podinstalacji, prowadzący musi przekazać te same dane, jak dla podinstalacji omówionych w rozdziale G.I.5.

Prowadzący powinni być ostrożni i upewnić się, że tylko działania nie uznane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji zostały uwzględnione w tej podinstalacji.

¹⁷ Najistotniejsze jest, aby nie mylić emisji procesowych, według definicji określonej w MRG z podinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe, zdefiniowane do celów określenia przydziału. Np. emisje będące skutkiem oczyszczania gazów odlotowych są „emisjami procesowymi” zgodnie z Załącznikiem II do MRG, ale nie spełniają kryteriów przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 3 h Decyzji. W związku z tym, emisje z oczyszczania gazu spalinowego są raportowane w arkuszu „B_SourceStreams”, zgodnie z postanowieniami Załącznika II (2.1.2) MRG, ale muszą być częścią „pozostałe emisje (niespełniające kryteriów)” w arkuszu „D_Emissions” w formularzu zbierania danych i nie powinny być związane z poinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe. W celu uzyskania dalszych wyjaśnień, prosimy się odnieść do wytycznych #2, w szczególności do tabeli 2.

H Szczególne dane dotyczące niektórych wskaźników emisyjności dla produktów

Dla podinstalacji objętych niektórymi wskaźnikami emisyjności dla produktów, historyczny poziom aktywności lub przydział uprawnień musi być obliczany zgodnie ze specjalną metodyką. Ten rozdział przedstawia wytyczne odnośnie zbierania danych wymaganych do zastosowania tych metodyk. Metodyki określono w Załączniku III do decyzji CIMs. *Więcej wytycznych odnośnie tych specjalnych metodyk przedstawiono w dokumencie #9 z wytycznymi sektorowymi. W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.*

H.I CWT (produkty rafineryjne)

Ten rozdział zawiera wytyczne odnośnie zbierania danych dla podinstalacji rafineryjnych. Ten rozdział odnosi się tylko do instalacji, w których skład wchodzi takie podinstalacje. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ta część musi być wypełniana, w oparciu o dane podane w części A.II.1 (część "InstallationData" formularza). Zobacz rozdział 36 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji rafineryjnych.*

Prowadzący powinien podać odpowiednie wielkości przerobu we właściwych jednostkach dla każdej funkcji CWT. Zobacz Załącznik II.1 decyzji CIMs definiujący funkcje CWT i przerób dla każdej funkcji. *Zobacz rozdział 36 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie tych definicji i jakości danych.*

Następnie prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności CWT (w tonach) w oparciu o przedstawione wielkości przerobu dla poszczególnych funkcji. Należy to zrobić w oparciu o wzór z Załącznika III.1 do decyzji CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz rozdział 36 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie obliczania historycznego poziomu aktywności podinstalacji rafineryjnych.*

Należy zauważyć, że dane dla większości funkcji CWT podaje się w tysiącach ton rocznie (kt/a), podczas gdy historyczny poziom aktywności powinien być określony w tonach. Nie jest to jasno zaznaczone w Załączniku III do CIMs.

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.II Wapno

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla wapna. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 26 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających wapno.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) Produkcję wapna w tonach wapna, nieskorygowaną ze względu na skład
- c) Zawartość tlenku wapnia (CaO) w wapnie w %; *Zobacz rozdział 26 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie danych, które powinny zostać wykorzystane.*
Zawartość tlenku magnezu (MgO) w wapnie w %; *Zobacz rozdział 26 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie danych, które powinny zostać wykorzystane.*

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych standardowego czystego wapna. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 2 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 26 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.III Dolomit kalcynowany

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla dolomitu kalcynowanego. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 13 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających dolomit kalcynowany.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) Produkcję dolomitu kalcynowanego w tonach dolomitu kalcynowanego, nieskorygowaną ze względu na skład

- c) Zawartość tlenku wapnia (CaO) w wapnie w %; *Zobacz rozdział 13 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie danych, które powinny zostać wykorzystane.*

Zawartość tlenku magnezu (MgO) w wapnie w %; *Zobacz rozdział 13 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie danych, które powinny zostać wykorzystane.*

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych standardowego czystego dolomitu kalcynowanego. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 2 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 13 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.IV Kraking parowy

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla krakingu parowego. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 44 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji krakingu parowego.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) łączną produkcję chemikaliów o wysokich wartościach (HVC) w tonach rocznie bez żadnych korekt; *Zobacz rozdział 44 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający definicję chemikaliów o wysokich wartościach*
- c) Ilość dodatkowego surowca zasilającego – wodoru – w tonach na rok,
Ilość dodatkowego surowca zasilającego – etylenu – w tonach na rok,
Ilość dodatkowego surowca zasilającego – chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodów i etylen – w tonach na rok.

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych chemikaliów o wysokich wartościach rocznie. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 2 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 44 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

Wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji krakingu parowego określany jest zgodnie z Art. 11 CIMs. Zobacz również rozdział 44 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi. Wstępny przydział uprawnień może być określony na podstawie wprowadzonych danych. Formularz do zbierania danych oblicza korektę przydziału uprawnień. Nie wymaga się żadnych dodatkowych działań ze strony prowadzącego instalację.

H.V CWT (związki aromatyczne)

Ten rozdział zawiera wytyczne odnośnie zbierania danych dla podinstalacji wytwarzających związki aromatyczne. Ten rozdział odnosi się tylko do instalacji, w których skład wchodzi takie podinstalacje. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ta część musi być wypełniana, w oparciu o dane podane w części A.II.1 (część "InstallationData" formularza). Zobacz rozdział 5 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających związki aromatyczne.*

Prowadzący powinien podać odpowiednie wielkości przerobu we właściwych jednostkach dla każdej funkcji CWT. Zobacz Załącznik II.2 decyzji CIMs definiujący funkcje CWT i przerób dla każdej funkcji. *Zobacz rozdział 5 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie tych definicji i jakości danych.*

Następnie prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności CWT (w tonach) w oparciu o przedstawione wielkości przerobu dla poszczególnych funkcji. Należy to zrobić w oparciu o wzór z punktu 5 Załącznika III do decyzji CIMs, przed obliczeniem mediany. Zobacz Załącznik II.2 decyzji CIMs określający współczynniki CWT. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz rozdział 5 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie obliczania historycznego poziomu aktywności podinstalacji wytwarzających związki aromatyczne.*

Należy zauważyć, że dane dla większości funkcji CWT podaje się w tysiącach ton rocznie (kt/a), podczas gdy historyczny poziom aktywności powinien być określony w tonach. Nie jest to jasno zaznaczone w Załączniku III do CIMs.

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.VI Wodór

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla wodoru. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 22 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających wodór.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) Produkcję wodoru w 1 000 Nm³ rocznie bez korekty ze względu na czystość; normalne metry sześcienne odnoszą się do objętości w temperaturze 0°C i ciśnieniu 101,325 kPa
- c) Odsetek wielkości produkcji wodoru w % w 0°C i 101,325 kPa

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych 100% czystego wodoru rocznie. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 6 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 22 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.VII Gaz syntezowy

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji wytwarzających gaz syntezowy. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 47 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających gaz syntezowy.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) Produkcję gazu syntezowego w 1 000 Nm³ rocznie bez korekty ze względu na zawartość wodoru; normalne metry sześcienne odnoszą się do objętości w temperaturze 0°C i ciśnieniu 101,325 kPa
- c) Odsetek wielkości produkcji wodoru w % w 0°C i 101,325 kPa

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych gazu syntezowego o

zestandaryzowanej zawartości 47% wodoru. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 7 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 47 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.VIII Tlenek etylenu / glikole etylenowe

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji wytwarzających tlenek etylenu/glikole etylenowe. Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz „InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 18 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających tlenek etylenu/glikole etylenowe.*

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- Produkcję tlenu etylenu w tonach rocznie
- Produkcję glikolu monoetylenowego w tonach rocznie
- Produkcję glikolu dwuetylenowego w tonach rocznie
- Produkcję glikolu trójetylenowego w tonach rocznie
- Sumę produktów wymienionych powyżej w tonach rocznie. *Formularz do zbierania danych automatycznie oblicza tę sumę*

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać roczny historyczny poziom aktywności w tonach metrycznych tlenu etylenu/glikoli etylenowych. Powinno zostać to wykonane w oparciu o wzór przedstawiony w punkcie 8 Załącznika III do CIMs, przed obliczeniem mediany. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 18 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi.*

W formularzu do zbierania danych historyczne poziomy aktywności określone w niniejszej części są automatycznie przenoszone do arkusza F.

H.IX Monomer chlorku winylu (VCM)

Ten rozdział zawiera wytyczne do zbierania danych dla podinstalacji wytwarzających monomer chlorku winylu (VCM). Rozdział ma znaczenie tylko dla instalacji, w których jest taka podinstalacja. *Formularz do zbierania danych automatycznie wskazuje, czy ten rozdział ma znaczenie dla instalacji, w oparciu o dane zebrane w sekcji A.II.1 (arkusz*

„InstallationData” formularza do zbierania danych). Zobacz rozdział 52 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi zawierający więcej informacji odnośnie podinstalacji wytwarzających monomer chlorku winylu (VCM).

Prowadzący powinien podać następujące informacje:

- b) Produkcję VCM w tonach rocznie. Należy zaznaczyć, że ta wielkość była wymagana również w sekcji F.1.a [ta wielkość wprowadzana jest tylko w sekcji F.1.a, nie zaś na w sekcji H.IX! – przyp. KASHUE]
- c) Dane odnoszące się do emisji, w szczególności:
 - o Emisje bezpośrednie przypisane do tej podinstalacji w t CO₂ rocznie
 - o Importowane mierzalne ciepło netto w TJ rocznie
 - o Zużycie mierzalnego ciepła ze spalania H₂ w TJ rocznie
 - o Sumę emisji bezpośrednich w t CO₂ rocznie. *Jest ona równa wielkości emisji bezpośredniej przypisanej do podinstalacji (pierwszy punkt) plus import mierzalnego ciepła netto (drugi punkt) przemnożony przez 62,3 t CO₂/TJ. Formularz do zbierania danych automatycznie przeprowadza te obliczenia.*
 - o Emisję odnoszącą się do wodoru w t CO₂ rocznie. *Jest ona równa zużyciu mierzalnego ciepła ze spalania H₂ (trzeci punkt) przemnożonemu przez 56,1 t CO₂/TJ. Formularz do zbierania danych automatycznie przeprowadza te obliczenia.*

Na podstawie wprowadzonych danych, prowadzący powinien obliczyć i podać współczynnik na potrzeby korekty przydziału, jak opisano w Art. 12 CIMs. Współczynnik jest równy emisjom bezpośrednim podzielonym przez sumę emisji bezpośrednich i emisji odnoszących się do spalania wodoru. *Formularz do zbierania danych automatycznie dokonuje wymaganych obliczeń. Zobacz również rozdział 52 dokumentu #9 z wytycznymi sektorowymi przedstawiający dodatkowe informacje odnośnie obliczania przydziału dla podinstalacji wytwarzających monomer chlorku winylu.*

Załącznik I Źródła danych

Istotną zasadą procesu zbierania i weryfikacji danych jest to, że proces ten powinien być przejrzysty; tam gdzie dane mogą być prześledzone do ich źródła i gdy wyniki mogą być odtworzone przez niezależnych obserwatorów, uznaje się powszechnie, że przedstawione dane są prawdziwe. Cały proces zbierania danych powinien być prowadzony w duchu przejrzystości. Należy wykorzystywać dane zapewniające *największą dającą się osiągnąć dokładność*.

Poniższa niewyczerpująca lista metod / źródeł do określenia danych wskazuje, co może zostać uznane za *największą dającą się osiągnąć dokładność*:

1. Dane zostały otrzymane na podstawie zatwierzonego planu monitorowania i niezależnie zweryfikowane.
2. Wykorzystane mogą zostać dane finansowe (faktury) i dane z protokołów operacyjnych, zwłaszcza w zakresie produkcji i zakupów/dostaw ciepła:
 - Dane wytworzone do celów handlowych lub prawnych są uważane za dane wysokiej jakości; na przykład, gdy interesy finansowe drugiej strony lub wymogi prawne zapewniają określoną jakość danych (dane używane do fakturowania, deklaracji podatkowych i celnych);
 - Dane, które zostały poddane niezależnemu (finansowemu) audytowi są uważane za dane o najwyższej jakości;
 - Dane zgłaszane do wykorzystania przez urzędy statystyczne uznaje się za użyteczne, zwłaszcza dla ustalenia kategorii produktów (NACE/PRODCOM). W razie wątpliwości odnośnie klasyfikacji, należy dążyć do uzyskania potwierdzenia z urzędu statystycznego. Dane ilościowe zgłaszane do urzędów statystycznych powinny być wykorzystywane wyłącznie do sprawdzania. Jeżeli dane statystyczne są jedynym dostępnym źródłem informacji, organ właściwy powinien zapewnić, że przeprowadzona została weryfikacja lub kontrola jakości tych danych;
 - Dane z protokołów operacyjnych i podobnych również mogą zostać wykorzystane, jeśli inne źródła danych nie są dostępne. Jednakże, wykorzystane powinny zostać tylko protokoły, które zostały w przejrzysty sposób udokumentowane, ich użycie powinno zostać sprawdzone krzyżowo przez drugą osobę;
3. Dane, które dostępne są tylko pośrednio, na podstawie obliczeń opartych o znane zależności. W takich sytuacjach, niezbędne może być ustalenie współczynników tych zależności w oparciu o test eksperymentalny przeprowadzony przez krótki okres; zaleca się aby testy do tych celów trwały co

- najmniej trzy miesiące. Te dane nie są uznawane za dane o najwyższej jakości i powinny być wykorzystywane tylko wtedy, gdy nie ma danych o lepszej jakości;
4. Określenie korelacji pomiędzy danymi historycznymi a danymi niezbędnymi do przekazania może być wykonalne bez dalszych eksperymentów. Jakość danych wytworzonych tą metodą zależy od jakości danych dostępnych wprost i dodatkowych założeń, które mogą być niezbędne;
 5. W razie braku parametrów takich jak charakterystyka materiałów wykorzystywanych w przeszłości, a przeprowadzenie analizy nie jest już możliwe (np. biomasa, wartość opałowa netto, współczynnik emisji, zawartość węgla), należy użyć metodyk szacunkowych. Powinny one być oparte o najnowszą wiedzę naukową i techniczną. Preferowane są metody oparte o normy CEN, ISO, krajowe lub projekty norm, ale powszechnie stosowane metody (najlepsze praktyki w przemyśle) mogą być stosowane tam, gdzie normy nie są dostępne;

Powyższe metody/źródła mogą być łączone dla sprawdzenia wyników i wybrania tych najbardziej odpowiednich w celu uzyskania *najwyższej dającej się osiągnąć jakości danych*.

Tam gdzie dane muszą zostać przypisane do podinstalacji, wielkości dla całej instalacji mogą wymagać podziału. W tych okolicznościach preferowane jest odejmowanie danych dla podinstalacji o najwyższej jakości danych od wielkości łącznych dla instalacji, zamiast zastosowania metod przybliżonych o niższej jakości dla wszystkich podinstalacji. Dla mniejszych instalacji, te metody przybliżone często będą wystarczające.

Jeżeli nie ma wystarczających historycznych danych do obliczenia historycznego poziomu aktywności, brakujące dane powinny zostać uzupełnione w oparciu o konserwatywne szacunki, czyli szacunki, które nie spowodują przeszacowanie wielkości przydziału, zapewniając w ten sposób najwyższą dającą się osiągnąć jakość. Przykładowo, w sytuacji, gdy można zidentyfikować wiele produktów objętych wskaźnikami emisyjności, określenie udziału produkcji każdego z nich w przeszłości (np. szkła bezbarwnego i kolorowego) może nie być możliwe. W takiej sytuacji, należy dokonać oszacowania, którego skutkiem będzie mniejsza wielkość produkcji produktu o najniższym wskaźniku emisyjności, czyli w tym przypadku szkła kolorowego. Większy wskaźnik emisyjności dla produktów powinien być rozważany tylko jeżeli dostępne są zweryfikowane dowody historycznej produkcji.

Załącznik II Określenie produkcji / zużycia mierzalnego ciepła netto

Wszystkie podawane wielkości ciepła powinny zawsze odnosić się do „ilości mierzalnego ciepła netto” (tj. ilości ciepła niesionej przez strumień czynnika roboczego do odbiorcy minus ilości ciepła niesionej przez strumień powrotny), bez względu na to, który podmiot jest uprawniony do otrzymania bezpłatnych uprawnień (konsument, czy producent, *zob. dokument #6 o przepływach ciepła*).

W tym Załączniku, opisano kilka metod, które mogą zostać wykorzystane do określenia ilości mierzalnego ciepła netto.

W wyborze właściwej metody należy kierować się zawsze poszukiwaniem *najwyższej dającej się osiągnąć dokładności* i unikaniem przeszacowania produkcji/zużycia ciepła. Wybór metody powinien zatem być efektem odpowiedzi na pytania:

- która metoda jest zgodna z zasadą *najwyższej dającej się osiągnąć dokładności*?
- która metoda może być uznana za wiarygodną, a zatem unika przeszacowania/nadalokacji?

Zaleca się, aby prowadzący zastosował różne metody i właściwie (w przejrzysty sposób) uzasadnił dlaczego wybrana (jako podstawę do zbierania danych) ostatecznie metoda spełnia zasadę *najwyższej dającej się osiągnąć dokładności*.

W przypadku wszystkich metod zakłada się zwrot kondensatu. W praktyce nie zawsze taka sytuacja występuje.

W przypadku odniesień do sprawności odnośnie pomiarów ciepła, „sprawność użytkowa” zgodnie z Dyrektywą 92/42/EWG powinna oznaczać:

„sprawność użytkowa (wyrażona w %): stosunek mocy cieplnej oddanej wodzie [...] do iloczynu dolnej wartości opałowej paliwa (przy stałym ciśnieniu paliwa) i zużycia paliwa wyrażonego jako ilość paliwa na jednostkę czasu”.

Metoda 1: Zastosowanie pomiarów

Zawartość energii w przepływie czynnika (nośnika ciepła) może być obliczony w oparciu o szereg powszechnie mierzonych parametrów.

Mierzone temperatury i ciśnienia oraz stan (nasycony, przegrzany, etc.) nośnika ciepła mogą zostać użyte do określenia entalpii (kJ/kg) i jednostkowej objętości (m³/kg) płynu

w oparciu o dane literaturowe (np. tablice parowe¹⁸) lub oprogramowanie komputerowe.

Natężenie masowe przepływu nośnika ciepła powinno być obliczane w oparciu o zmierzone natężenie objętościowe przepływu (m^3/s) i objętość właściwą, wg wzoru:

$$\dot{m} = \frac{\dot{V}}{\nu}$$

gdzie,

\dot{m}	natężenie masowe przepływu w kg/s
\dot{V}	natężenie objętościowe przepływu w m^3/s
ν	objętość właściwa w (m^3/kg)

Jako że uznaje się, że natężenie masowe przepływu zasilającego i opuszczającego kocioł jest równe, można obliczyć natężenie przepływu ciepła w oparciu o różnicę entalpii pomiędzy czynnikiem opuszczającym kocioł i powracającym do niego, wg wzoru:

$$\dot{Q} = (h_{\text{flow}} - h_{\text{return}}) \times \dot{m}$$

gdzie,

\dot{Q}	natężenie przepływu ciepła w kJ/s
h_{flow}	entalpia czynnika wytworzonego w kotle w kJ/kg
h_{return}	entalpia czynnika powracającego do kotła w kJ/kg . Kondensat może nie być zwracany lub może nie być możliwe określenie entalpii zwracanego kondensatu. W takiej sytuacji należy obliczać h_{return} w oparciu o temperaturę 90°C
\dot{m}	natężenie masowe przepływu w kg/s

Roczna ilość mierzalnego ciepła powinna następnie być obliczana przez przemnożenie natężenia przepływu ciepła przez czas funkcjonowania systemu w roku kalendarzowym.

Ta metoda wymaga uwzględnienia zmian odpowiednich parametrów (natężenia przepływu, entalpii, temperatur, ciśnień) w ciągu całego roku.

Metoda 2: Wykorzystanie dokumentacji

¹⁸ Tablice parametrów termodynamicznych pary / wody; można wykorzystać każdą tablicę parową o dostatecznej jakości i dokładności. Należy upewnić się, że przeliczenia jednostek zostały dokonane we właściwy sposób.

Ilość mierzalnego ciepła netto oparta jest o dokumentację zapewniającą dostateczne dowody na ilość (szacowanego) importu lub eksportu ciepła. Takie dokumenty mogą być wykorzystane jeżeli zostały opracowane w oparciu o uzasadnioną i przejrzystą metodykę. Takimi dokumentami mogą być faktury wystawiane odbiorcom ciepła, albo w sytuacji gdy odbiorcy ciepła należą do tego samego przedsiębiorstwa, dokumenty przedstawiające dowody na przypisanie kosztów wytworzenia ciepła do różnych jednostek organizacyjnych lub produktów.

Metoda 3: Obliczanie danych zastępczych w oparciu o zmierzoną sprawność

Ilości mierzalnego ciepła netto są oparte o wsad energetyczny w paliwie i zmierzoną sprawność produkcji ciepła:

$$Q = \eta_H \cdot E_{IN}$$

$$E_{IN} = \sum AD_j \cdot NCV_j$$

gdzie:

- $HAL_{H,i,proxy}$ jest wyrażony w TJ
- E_{In} jest wsadem energii w paliwie wyrażonym w TJ
- AD_j jest wielkością zużycia paliwa j (w t lub Nm^3)
- NCV_j jest wartością opałową (w TJ/t lub TJ/Nm^3) paliwa j
- η_H jest zmierzoną sprawnością produkcji ciepła opartą o odpowiednie pomiary¹⁹ przeprowadzone jako zweryfikowane przez weryfikatora, które powinny odnosić się do dokumentacji technicznej instalacji, w szczególności do krzywej obciążenia^{20 21} analizowanych urządzeń. Sprawność powinna być oparta o sytuację, w której cały kondensat jest zwracany, nawet jeśli taka sytuacja nie występuje. W tym ostatnim przypadku, należy przyjąć, że zwracany kondensat ma temperaturę 90°C.

Metoda 4: Obliczanie danych zastępczych w oparciu o sprawność referencyjną

Metoda jest identyczna do metody 3, ale w tym przypadku korzysta się z referencyjnej sprawności w wysokości 70% ($\eta_{Ref,H} = 0,7$) w powyższych obliczeniach.

Przykład 1

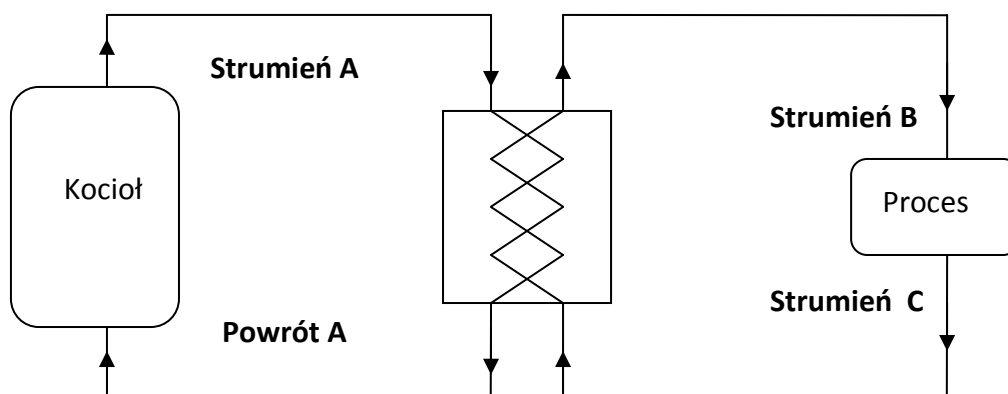
¹⁹ Dopuszczalne jest również wykorzystanie pomiarów sprawności w technicznie identycznych urządzeniach, przeprowadzonych przez dostawców tych urządzeń, jeśli jest to potwierdzone w dokumentacji technicznej.

²⁰ Krzywa obciążenia przedstawia sprawność w funkcji obciążenia. Krzywe można znaleźć w dokumentacji technicznej dostarczonej przez dostawcę.

²¹ Referencyjne roczne obciążenie powinno zostać ocenione w oparciu o wskaźnik obciążenia $L_F = E_{In} / E_{In,max} \cdot E_{In}$ jest ilością wsadu paliwowego w danym okresie (roku) a $E_{In,max}$ jest ilością wsadu paliwowego, który mógłby być wprowadzony do kotła przy założeniu, że w tym okresie funkcjonowałby przy 100% obciążenia

Kocioł wytwarza ciepło dostarczone do procesu za pośrednictwem wymiennika ciepła (zobacz schemat poniżej). Ten przykład przedstawia obliczenia ilości kotła wytworzonego w kotle (A).

Schemat

Dane

	Stan	Temperatura (°C)	Ciśnienie (MPa)
Strumień A	Para nasycona	180	1
Powrót A	Woda	85	

Objętościowe natężenie przepływu strumienia A (\dot{V}_A) = 9 600 l/h = 0,0027 m³/s
Czas funkcjonowania 8 520 godzin rocznie

Obliczenia

Z tablic parowych:

	Entalpia (h) (kJ/kg)	Objętość właściwa (v) (m ³ /kg)
Flow	2 781	0,19405
Return	356	

Natężenie masowe przepływu strumienia A (\dot{m}_A) = $\dot{V}_A / v = 0,0027 / 0,19405 = 0,0139$ kg/s

Natężenie przepływu ciepła w strumieniu A (\dot{Q}_A) = $(h_{Flow,A} - h_{Return,A}) \cdot \dot{m}_A = (2 781 - 356) \times 0,0139 = 33,7$ kJ/s

Roczna produkcja ciepła netto (Q_A) = $\dot{Q}_A \cdot \text{time} = 33,7 \times (8 520 \times 3 600) = \dots$
... = 1 033 646 400 kJ = 1,03 TJ

Zużycie ciepła netto w procesie jest obliczane w ten sam sposób w oparciu o parametry strumieni B i C (różnica natężeń przepływu i entalpii). Do obliczenia zużycia ciepła, należy wykorzystać parametry strumienia B na wejściu do procesu i parametry strumienia C na wyjściu z procesu:

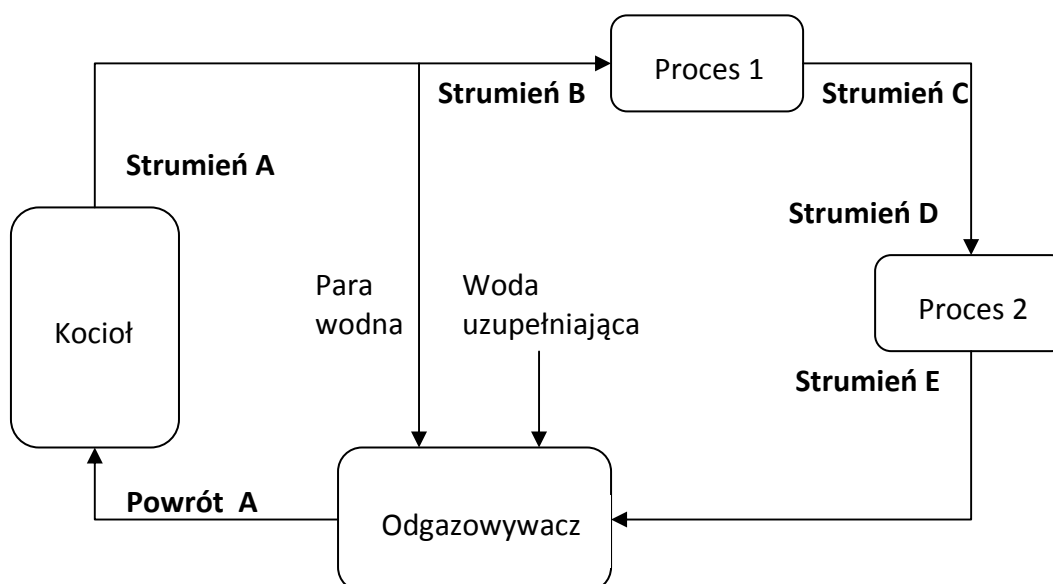
$$\text{Natężenie przepływu ciepła przez proces } (\dot{Q}_B) = (h_{Flow,B} - h_{Return,C}) \cdot \dot{m}_B$$

$$\text{Roczne zużycie ciepła netto w procesie } (Q_B) = \dot{Q}_B \times \text{AnnualOperationTime}$$

Przykład 2

Kocioł wytwarza ciepło dostarczane do dwóch procesów (zob. schemat poniżej).

Schemat

Dane

	Stan	Temperatura (°C)	Ciśnienie (MPa)
Strumień A	Para nasycona	180	1
Powrót A	Woda	105	

Natężenie objętościowe przepływu = 0,6 m³/s

Funkcjonuje przez 5 000 godzin w roku

Obliczenia

Z tablic parowych:

	Entalpia (kJ/kg)	Objętość właściwa m ³ /kg
Strumień A	2 781	0,19405
Powrót A	440	

Natężenie masowe przepływu A (\dot{m}_B) = $\dot{V}_A/v = 0,6 / 0,19405 = 3,09 \text{ kg/s}$

Natężenie przepływu ciepła w strumieniu A = $(h_{Flow,A} - h_{Return,A}) \cdot \dot{m}_A = (2\,781 - 440) \times 3,09 = 7\,234 \text{ kJ/s}$

Roczna produkcja ciepła netto (Q_A) = $\dot{Q}_A \cdot \text{time} = 7\,234 \times (5\,000 \times 3\,600) = 1,3 \times 10^{11} \text{ kJ} = 130 \text{ TJ}$

Zużycie ciepła netto w procesie 1 jest obliczane w ten sam sposób w oparciu o parametry przepływów B i C (różnicę natężenia przepływu i entalpii).

Natężenie przepływu ciepła przez proces 1 ($\dot{Q}_{Process1}$) = $h_{Flow,B} \cdot \dot{m}_B - h_{Return,C} \cdot \dot{m}_C$

Roczne zużycie ciepła netto w procesie 1 ($Q_{Process1}$) = $\dot{Q}_{Process1} \times \text{AnnualOperationTime}$

Zużycie ciepła netto w procesie 2 jest obliczane w ten sam sposób w oparciu o parametry przepływów D i E (różnicę natężenia przepływu i entalpii).

Natężenie przepływu ciepła przez proces 2 ($\dot{Q}_{Process2}$) = $h_{Flow,D} \cdot \dot{m}_D - h_{Return,E} \cdot \dot{m}_E$

Roczne zużycie ciepła netto w procesie 2 ($Q_{Process2}$) = $\dot{Q}_{Process2} \times \text{AnnualOperationTime}$

Jeżeli procesy 1 i 2 wchodzi w skład tej samej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, nie ma konieczności określania zużycia ciepła netto osobno dla obydwu procesów i zużycie ciepła netto dla obydwu procesów może być określone w oparciu o parametry przepływów B i E (różnicę natężenia przepływu i entalpii).

Odgazowywacz jest częścią układu wytwarzania pary wodnej i jest uwzględniony w wielkości wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe. Nie może zatem być uznany za osobnego odbiorcę ciepła. Należy zauważyć, że wartość wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe nie zależy od obecności odgazowywacza w obiegu parowym.

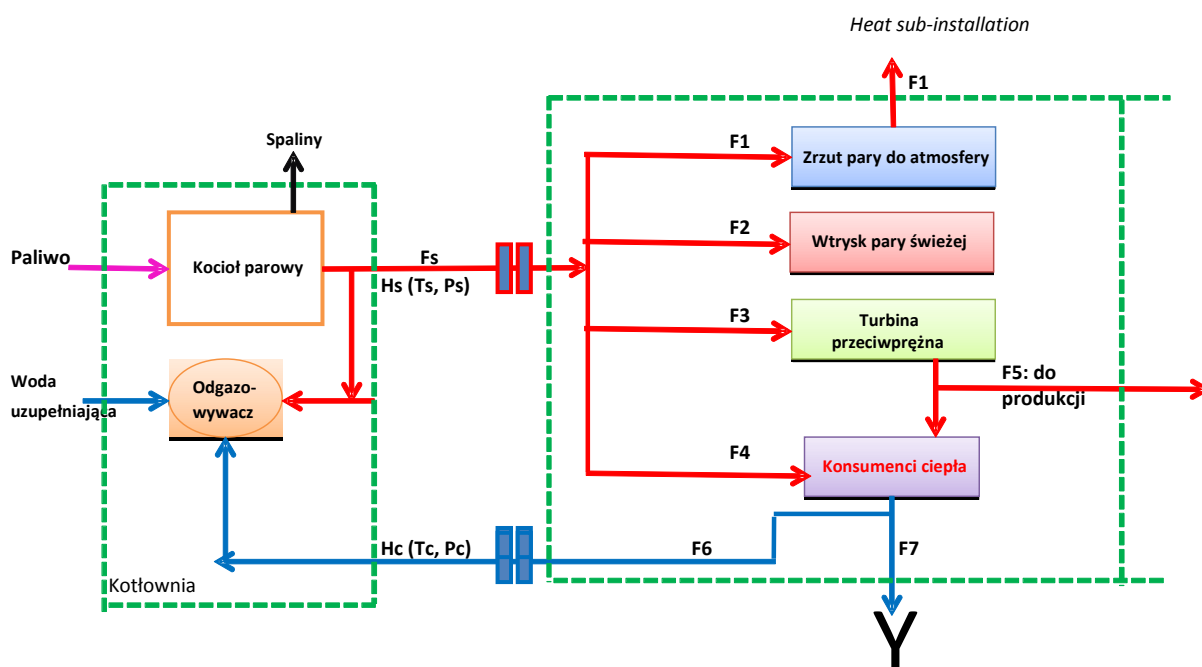
Przykład 3

Zawartość energii w strumieniu pary wyrażona jest jako entalpia (T, P) w GJ/tonę (lub ekwiwalent). Entalpia pary jest funkcją temperatury T i ciśnienia P i może być pozyskana z tablic parowych lub odpowiednich programów komputerowych.

Para jest transportowana przez rurociąg do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. Natężenie przepływu pary z kotłowni wynosi F_s [ton/rok] a entalpia $H_s(T_s, P_s)$ [GJ/tonę]. W podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple para jest: (zobacz diagram poniżej)

1. Zrucana do atmosfery w razie potrzeby, planowanych zrzutów i z uwzględnieniem strat (F1)
2. Wtryskiwana do zbiorników procesowych lub dysz parowych jako para świeża, kondensat jest zużywany do procesu, brak zwrotu kondensatu do kotłowni (F2)
3. Zużywana w turbinach parowych przeciwpięśnych (F3) wykorzystywanych do napędzania sprężarek lub pomp. W tym przypadku tylko część entalpii jest wykorzystywana. Para opuszczająca turbinę ma entalpię H_3 (GJ/tonę) i jest dalej zużywana w innych częściach podinstalacji (zobacz 1) lub w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu (natężenie przepływu F_5 i entalpia H_5)
4. Wykorzystywana w wymienniku ciepła lub innych urządzeniach (F4), w których następuje skroplenie pary wodnej. Kondensat:
 - o jest zwracany do kotłowni (F6)
 - o jest odprowadzany do kanalizacji (F7)

Temperatura kondensatu zwracanego do kotłowni wynosi T_c a entalpia $H_c(T_c, P_c)$ w GJ/tonę. Nie ma potrzeby określania natężenia przepływu kondensatu, jako że nie jest on wykorzystywany do obliczania historycznego poziomu aktywności (HAL).

Do przeprowadzenia obliczeń zakłada się, że cały kondensat jest zwracany do kotłowni. Jeżeli nie ma zwrotu kondensatu, należy obliczyć entalpię H_C dla temperatury domyślnej $T_C = 90^\circ\text{C}$.

Odnosząc się do schematu

- Baza: HAL_1 (w GJ/rocznie) = $F_S * (H_S - H_C)$
- Ciepło dostarczone do i zużywane w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu jest odejmowane:
 $HAL_5 = - F_5 * (H_5 - H_C)$ (GJ / rok)
- W przypadku wtrysku pary świeżej zużywana jest również entalpia kondensatu. Zatem HAL jest zwiększony o $HAL_2 = F_2 * H_C$ (GJ / rok)
- W przypadku pary zrzucanej do atmosfery HAL obniża się o $HAL_1 = - F_1 * (H_5 - H_C)$ (GJ / rok)

Wstępny roczny przydział uprawnień wyrażony w EUA stanowi sumę od HAL_1 do HAL_4 przemnożoną przez 62,3 i podzieloną przez 1 000

$$\{ F_S * (H_S - H_C) - F_5 * (H_5 - H_C) + F_2 * H_C - F_1 * (H_5 - H_C) \} * 62,3 / 1\ 000$$

Uwagi:

1. Obliczenie historycznego poziomu aktywności podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple zapewnia ten sam rezultat w sytuacji, gdy prowadzący zwraca całość lub nie zwraca kondensatu do kotłów. Jednakże w tym drugim przypadku ilość paliwa zużywanego do wytworzenia F_S ton pary o entalpii H_S , a zatem prowadzący odbierający mniejszą ilość kondensatu będzie musiał umorzyć więcej uprawnień niż prowadzący odbierający całość kondensatu.
2. Jeżeli część ciepła z powracającego kondensatu jest wykorzystywana w procesie, średnia temperatura T_C kondensatu zmniejsza się. W ten sposób to użycie ciepła jest uwzględniane i nie jest potrzebna żadna dodatkowa korekta.
3. Odgazowywacz jest częścią układu parowego i jest uwzględniony w sprawności 90%. Nie może zatem być traktowany jako osobny odbiorca ciepła.

4. Para wykorzystywana do ogrzewania budynków zajmowanych przez osoby odpowiedzialne za wytwarzanie produktów może być traktowana jako część podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe.